

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา
องค์การบริหารส่วนตำบลพักทัน
(พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑)

ของ
องค์การบริหารส่วนตำบลพักทัน
อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี

คำนำ

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด อำเภอ แผนชุมชนและกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสิงห์บุรี

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ กำหนดให้มีแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งเป็นแผนระยะยาว เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม แต่ไม่ได้กำหนดห้วงระยะเวลาของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ขึ้นอยู่กับแนวความคิดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า ยาวนานเท่าใด ประกอบกับข้อมูลปัญหาที่ต้องการแก้ไข โดยการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจึงเป็นกระบวนการในการกำหนดทิศทางในอนาคตของท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วยการกำหนดสภาพการณ์ที่ต้องการบรรลุผล รวบรวมวิเคราะห์ข้อมูลรอบด้าน ปัญหาความต้องการและสามารถนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและสนองตอบต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง และการกำหนดห้วงระยะเวลาของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอาจจะมีผลกระทบต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี เพราะหากระยะเวลาของการจัดทำแผนพัฒนาสามปีไม่ครอบคลุมอยู่ในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจะต้องมีการจัดทำ/ทบทวนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เป็นฉบับปัจจุบัน เพื่อเป็นเครื่องมือกำหนดทิศทางแนวทางพัฒนาจัดทำแผนพัฒนาสามปีให้ครอบคลุม บรรลุตามจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาขององค์กรต่อไป

ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลพิกพัน อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี ถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ จึงมีการจัดทำ/ทบทวนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลพิกพัน ระยะเวลา ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๑) ฉบับใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด อำเภอ แผนชุมชน กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสิงห์บุรี ซึ่งเป็นเครื่องมือในการกำหนดทิศทางการพัฒนาจัดทำแผนพัฒนาสามปี รวมทั้งเป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารงานของคณะผู้บริหารท้องถิ่น ที่จะนำนโยบายและทิศทางการบริหารส่วนตำบลไปสู่การปฏิบัติ โดยมีการกำหนดขอบเขตการพัฒนา ระยะเวลาและผลลัพธ์เกิดขึ้นอย่างชัดเจน

องค์การบริหารส่วนตำบลพิกพัน

สารบัญ

		หน้า
บทที่ ๑	บทนำ	๑-๓
บทที่ ๒	สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๔-๑๑
บทที่ ๓	การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น	๑๒-๒๔
บทที่ ๔	วิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา	๒๕-๓๔
บทที่ ๕	ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น	๓๕-๓๗
บทที่ ๖	การนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล	๓๘-๓๙

บทที่ ๑
บทนำ

บทที่ ๑

บทนำ

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการจัดทำแผนพัฒนา โดยจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนาสามปี และแผนปฏิบัติการ สำหรับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ และนโยบายในการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลพิกพัน มีองค์ประกอบดังนี้

๑.ลักษณะของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

“แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา” หมายความว่า แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรที่กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาซึ่งแสดงวิสัยทัศน์ พันธกิจ จุดมุ่งหมายและแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต โดยให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอ แผนชุมชนและนโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ดังนั้น แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นสิ่งที่องค์กรทำเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ และแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลพิกพัน เป็นแผนระยะยาว ๕ ปี โดยมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ข้อมูลปัญหาความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น แผนแม่บทชุมชน ข้อมูล จปฐ. กชช ๒ ค. และนโยบายการพัฒนาท้องถิ่นการวางกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงเป็นกระบวนการกำหนดทิศทางในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดสถานการณ์ที่ต้องการบรรลุและแนวทางในการบรรลุพื้นฐานของกระบวนการรวบรวม วิเคราะห์ ข้อมูลอย่างเป็นระบบ ตามกระบวนการขั้นตอนที่กำหนดไว้ โดยมีลักษณะดังนี้

๑) มีการวางแผนกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา โดยมีแนวทางที่มุ่งไปสู่ความต้องการที่เกิดขึ้นในอนาคต

๒) กำหนดห้วงระยะเวลาไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับแนวคิดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตยาวนานเพียงใด

๓) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาห้วงระยะเวลาจะครอบคลุมแผนพัฒนาสามปีเสมอ กรณีห้วงระยะเวลาปีสุดท้ายของแผนยุทธศาสตร์ไม่ครอบคลุมแผนพัฒนาสามปีจะต้องดำเนินการจัดทำ/ทบทวนแผนยุทธศาสตร์พัฒนามาฉบับใหม่

๔) สามารถเป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบรรลุตามเป้าหมายได้อย่างเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง และจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดเพื่อแก้ไขปัญหาและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดความคุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด

๒.วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

๒.๑ เพื่อเป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการพัฒนาระยะห้าปี (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๑) ที่นำไปสู่การแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

๒.๒ เพื่อให้การพัฒนามีเป้าหมายที่ชัดเจนและมีความสอดคล้องกับศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลพัททัน

๒.๓ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการดำเนินงาน มีการวางแผนเป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายและแนวทาง

๒.๔ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี

๓.ขั้นตอนในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

๓.๑ เตรียมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

หน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น พบผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ ความสำคัญ แนวทางและขั้นตอนในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา จัดทำโครงการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เสนอผ่านปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ผู้บริหารท้องถิ่นอนุมัติในโครงการดังกล่าว แล้วแจ้งให้คณะกรรมการท้องถิ่น คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นและหน่วยงานที่รับผิดชอบทราบ เพื่อดำเนินการตามระยะเวลาในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนา

๓.๒ รวบรวมข้อมูลและปัญหาสำคัญ

เก็บข้อมูลรวบรวมและจัดทำมาตรฐานข้อมูลข่าวสารให้ครบถ้วน ทันสมัยซึ่งได้แก่ ข้อมูลเบื้องต้นในด้าน การเมืองการปกครอง เศรษฐกิจ สังคม ฯลฯ โดยข้อมูลควรแสดงแนวโน้มที่เปลี่ยนแปลงไป แสดงค่าเฉลี่ยร้อยละ และการวิเคราะห์ข้อมูล ตลอดจนการให้ความเห็นซึ่งข้อมูลที่ควรจัดทำได้แก่ ข้อมูลประชากร อาชีพและรายได้ สุขภาพ การศึกษา ทรัพยากร การคมนาคมขนส่ง การพาณิชย์ การลงทุน อุตสาหกรรม และข้อมูลงบประมาณเบื้องต้น

๓.๓ การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาท้องถิ่นในปัจจุบัน

เป็นการประเมินผลโดยวิเคราะห์ถึงโอกาส และสถานะคุกคามหรือข้อจำกัดอันเป็นสถานะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาด้านต่าง ๆ ของท้องถิ่น รวมทั้งการวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็งของท้องถิ่นอันเป็นสถานะแวดล้อมภายในท้องถิ่น ซึ่งทั้งหมดเป็นการประเมินสภาพของท้องถิ่นในปัจจุบัน สำหรับใช้เป็นประโยชน์ในการกำหนดการดำเนินงานในอนาคตต่อไป

๓.๔ การกำหนดวิสัยทัศน์และภารกิจหลักการพัฒนาท้องถิ่น

๑. การกำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาท้องถิ่นวิสัยทัศน์ ผู้รับผิดชอบต้องหาข้อมูลทั่วไปและปัญหาสำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าท้องถิ่นต้องการอะไรในอนาคตแล้วเสนอที่ประชุม เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ท้องถิ่นนั้น ๆ

๒. การกำหนดภารกิจหลักหรือพันธกิจในการพัฒนาท้องถิ่น เป็นการกำหนดสิ่งที่ท้องถิ่นจะต้องทำ เป็นขอบเขตของบทบาทหน้าที่หลักหรือขอบเขตของกิจกรรมที่มุ่งเน้นเป็นพิเศษที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์

๓.๕ การกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาที่ยั่งยืน

คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นนำวิสัยทัศน์ ภารกิจหลักมาพิจารณากำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการวางแผนพัฒนาที่ยั่งยืนในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และองค์กร

๓.๖ การกำหนดวัตถุประสงค์การพัฒนาท้องถิ่น

เป็นการกำหนดผลสำเร็จที่ต้องการ โดยการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์จะต้องกำหนดวัตถุประสงค์ หรือ ทิศทางโดยรวมของท้องถิ่น เพื่อนำท้องถิ่นไปให้บรรลุความต้องการที่จะเป็นไปในอนาคต ซึ่งวัตถุประสงค์สามารถจำแนกได้เป็น ๒ ส่วน คือ

๑. วัตถุประสงค์โดยรวมของท้องถิ่น แบ่งเป็น ๓ ขั้นตอน
ขั้นตอนที่ ๑ การวิเคราะห์ความต้องการ/ปัญหา/ข้อจำกัด/ศักยภาพ
ขั้นตอนที่ ๒ การนำปัญหามาวิเคราะห์
ขั้นตอนที่ ๓ ทบทวนนโยบายที่มีอยู่ และกำหนดวัตถุประสงค์

๒. วัตถุประสงค์เฉพาะส่วน/เฉพาะเรื่อง

- ๓.๗ การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนา

เป็นการกำหนดวิธีการหรือขั้นตอนที่ท้องถิ่นเลือกที่จะปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้เป็นแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น ทั้งวัตถุประสงค์โดยรวมและวัตถุประสงค์เฉพาะส่วน/เฉพาะเรื่อง เพื่อไม่ให้เกิดการซ้ำซ้อนในการพัฒนาท้องถิ่น

- ๓.๘ กำหนดเป้าหมายการพัฒนาท้องถิ่น

เป็นการกำหนดปริมาณหรือจำนวนสิ่งที่ต้องการให้บรรลุในแต่ละแนวทางการพัฒนาภายในเวลาที่กำหนด ซึ่งสามารถกำหนดตัวชี้วัดผลสำเร็จในเชิงยุทธศาสตร์ไว้ในกระบวนการติดตามและประเมินผลความสำเร็จของแผนพัฒนา

- ๓.๙ การอนุมัติและประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น นำเสนอร่างแผนฯต่อคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นที่ผ่านความเห็นชอบ ต่อคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นให้ความเห็น ผู้บริหาร เพื่อผู้บริหารจะได้เข้าประชุมในสภาฯ พิจารณาและอนุมัติ

๒. คณะกรรมการการพัฒนาท้องถิ่น นำเสนอร่างแผนยุทธศาสตร์พัฒนาที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการประสานพัฒนาท้องถิ่น ให้ผู้บริหารท้องถิ่นให้ความเห็นชอบ เพื่อขออนุมัติและลงนามประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

๓. ผู้บริหารท้องถิ่นนำเสนอร่างแผนยุทธศาสตร์พัฒนา แจ้งสภาท้องถิ่นคณะกรรมการประสานพัฒนาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาจังหวัด คณะกรรมการพัฒนาอำเภอ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมทั้งประกาศให้ประชาชนทราบ

๔.ประโยชน์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

- ๔.๑ เป็นการกำหนดแนวทางในการดำเนินงานที่มีเป้าหมายและทิศทางที่แน่นอน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์

- ๔.๒ ทำให้การทำงานเป็นไปอย่างมีระบบ สามารถควบคุมการทำงานให้มีประสิทธิภาพได้

- ๔.๓ ใช้เป็นเครื่องมือในการจัดทำข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีและแผนพัฒนาสามปี

- ๔.๔ เพื่อลดปัญหาการซ้ำซ้อน ทำให้ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างประหยัดและคุ้มค่า

- ๔.๕ เป็นแนวทางในการประสานงานกับหน่วยงานราชการอื่น ๆ

- ๔.๖ ทำให้การบริหารงานพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลมีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์

บทที่ ๒

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญ
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. สภาพทั่วไป

๑.๑ ทิ้ง

ทิศเหนือ ติดต่อดำบลดอนก่า ตำบลบางซุด อำเภอสรรคบุรี จังหวัดชัยนาท

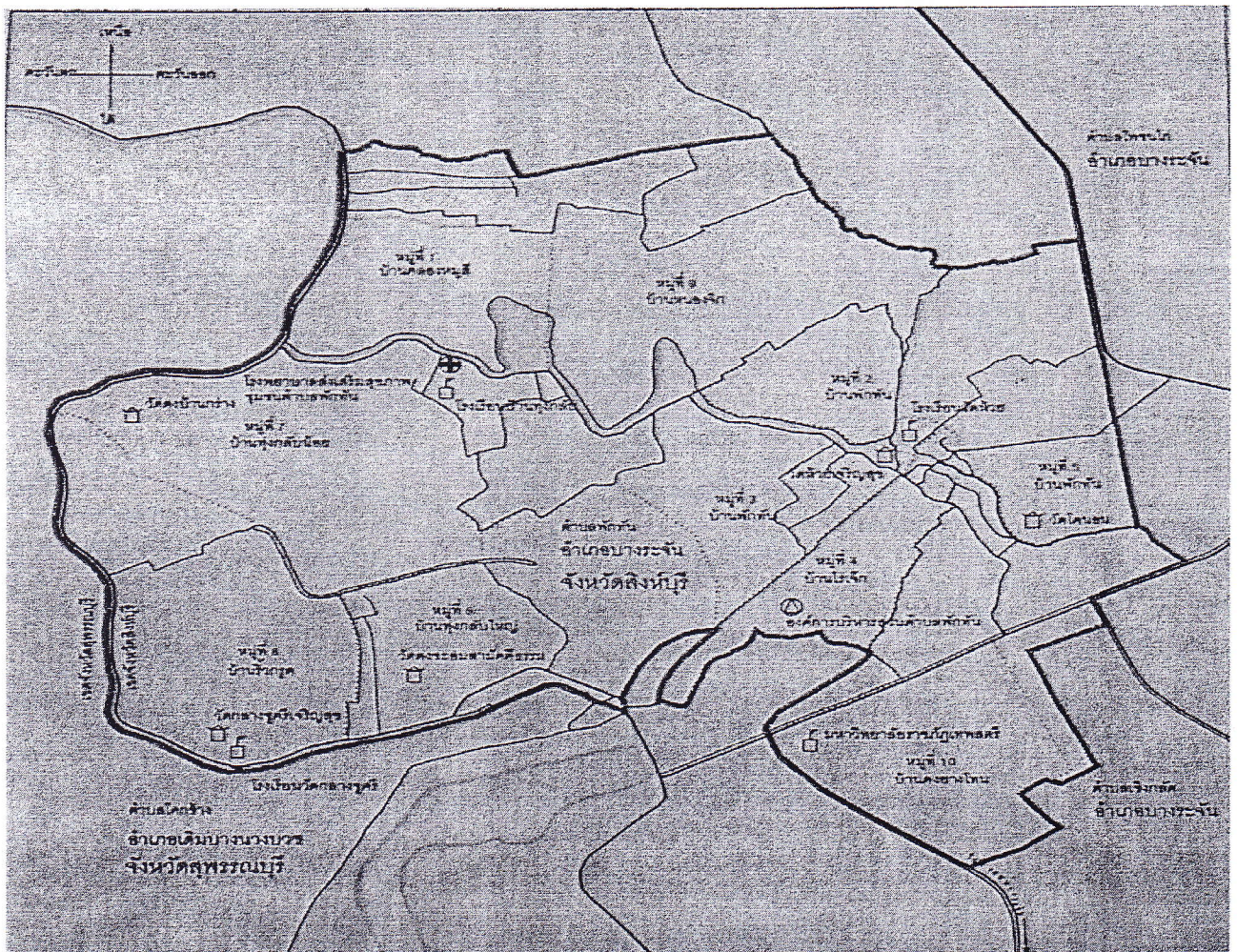
ทิศใต้ ติดต่อกับตำบลสระแจง อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี

ทิศตะวันตก ติดต่อดำบลโคกช้าง ตำบลทุ่งคลี อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี

ทิศตะวันออก ติดต่อตำบลเชิงกลัด อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี

๑.๒ เนื้อที่

องค์การบริหารส่วนตำบลพักหัน มีเนื้อที่โดยประมาณ ๔๐.๙๑ ตารางกิโลเมตร หรือพื้นที่ ๒๕,๕๖๘ ไร่
พื้นที่เป็นที่ราบลุ่ม มีคลองชลประทานเกือรอบพื้นที่

๑.๓ ลักษณะภูมิประเทศ

เป็นพื้นที่ราบลุ่มโดยทั่วไป มีแหล่งน้ำที่สำคัญคือ บึงผักกัณฑ์มีพื้นที่ประมาณ ๒๕๐ ไร่เศษ ซึ่งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ ๒,๓,๔,๕,๙ มีคลองระบายน้ำในหมู่ที่ ๖,๗,๘ มีคลองตาไหวในหมู่ที่ ๖ ซึ่งมีความยาวถึง ๑,๓๘๐ เมตร และมีคลองชลประทานเกือบรอบของพื้นที่ นอกจากนี้ยังมีที่สาธารณะอยู่ในหมู่ที่ ๖ มีเนื้อที่ประมาณ ๑๐ ไร่ ๒ งาน มีสวนสาธารณะในเขตหมู่ที่ ๑ (สวนป่าสมเด็จพระเจ้า) ซึ่งมีพื้นที่ประมาณ ๑๙ ไร่ ๓ งาน ๘๐ ตารางวา และมีสวนสาธารณะในเขตหมู่ที่ ๒ มีพื้นที่โดยประมาณ ๔ ไร่

๑.๔ จำนวนหมู่บ้าน

องค์การบริหารส่วนตำบลผักกัณฑ์ มีจำนวน ๑๐ หมู่บ้าน ได้แก่

หมู่ที่ ๑ บ้านคลองหมูลี่	หมู่ที่ ๖ บ้านทุ่งกลับใหญ่
หมู่ที่ ๒ บ้านผักกัณฑ์	หมู่ที่ ๗ บ้านทุ่งกลับน้อย
หมู่ที่ ๓ บ้านผักกัณฑ์	หมู่ที่ ๘ บ้านรือกรุด
หมู่ที่ ๔ บ้านไร่เจ๊ก	หมู่ที่ ๙ บ้านหนองจิก
หมู่ที่ ๕ บ้านผักกัณฑ์	หมู่ที่ ๑๐ บ้านดงยางโตน

๑.๕ จำนวนครัวเรือนและประชากร

มีประชากรทั้งสิ้น ๔,๗๔๒ คน แยกเป็น ชาย ๒,๒๙๗ คน หญิง ๒,๔๔๕ คน

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน ตามทะเบียนราษฎร์	จำนวนประชากร		
			ชาย	หญิง	รวม
๑	บ้านคลองหมูลี่	๑๒๒	๒๑๙	๒๑๑	๔๓๐
๒	บ้านผักกัณฑ์	๒๑๖	๓๗๒	๓๕๕	๗๒๗
๓	บ้านผักกัณฑ์	๔๒	๗๗	๙๗	๑๗๔
๔	บ้านไร่เจ๊ก	๑๑๘	๑๘๐	๑๘๒	๓๖๒
๕	บ้านผักกัณฑ์	๑๒๖	๑๙๘	๒๓๔	๔๓๒
๖	บ้านทุ่งกลับใหญ่	๑๗๓	๒๗๗	๓๐๐	๕๗๗
๗	บ้านทุ่งกลับน้อย	๑๗๓	๒๕๓	๒๘๖	๕๓๙
๘	บ้านรือกรุด	๑๔๓	๒๕๕	๒๖๔	๕๑๙
๙	บ้านหนองจิก	๑๒๙	๒๓๙	๒๖๒	๕๐๑
๑๐	บ้านดงยางโตน	๑๔๐	๒๒๗	๒๕๔	๔๘๑
รวม		๑,๓๘๒	๒,๒๙๗	๒,๔๔๕	๔,๗๔๒

แหล่งที่มาของข้อมูล : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง

ข้อมูล : ณ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๖

๒. สภาพเศรษฐกิจ

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านการเกษตร เนื่องจากสภาพพื้นที่เป็นที่ราบลุ่ม มีแหล่งน้ำคือ คลองชลประทาน ซึ่งให้บริการด้านการเกษตร อาชีพรองลงมาคืออาชีพรับจ้างและค้าขาย อาชีพรับจ้างมีทั้งที่ทำงานในตำบล ทำนายนอกตำบลและจังหวัดใกล้เคียง ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้แรงงานในภาคอุตสาหกรรม อาชีพค้าขาย จะเป็นร้านขายของชำและประเภทอุตสาหกรรมบริการ เช่น ร้านซ่อมรถ ซ่อมวิทยุ-ไฟฟ้า เชื่อมโลหะ และประกอบธุรกิจส่วนตัว เช่น โรงสี เลี้ยงไก่ เลี้ยงหมู

๓. สภาพทางสังคมและบริการ

สภาพของชุมชนจะอยู่กับแบบชุมชนชนบท มีความเอื้อเฟื้อซึ่งกันและกันภายในชุมชนและมีการให้บริการด้านปัจจัยขั้นพื้นฐาน คือ

ด้านศาสนา

ประชาชนในเขตตำบลพักทัน นับถือศาสนาพุทธทั้งตำบลโดยมีวัด ๕ แห่ง คือ

หมู่ที่ ๒ วัดห้วยเจริญสุข

หมู่ที่ ๗ วัดดงบ้านกร่าง

หมู่ที่ ๕ วัดโคกอน

หมู่ที่ ๘ วัดกลางชูศรีเจริญสุข

หมู่ที่ ๖ วัดกิ่งประดิษฐ์

ด้านสาธารณสุข

มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลเฉลิมพระเกียรติฯ พักทัน ๑ แห่ง คือ ตั้งอยู่ในหมู่ที่ ๗ ซึ่งรับผิดชอบและให้บริการด้านการรักษาพยาบาลประชาชนทั้งตำบล นอกจากนี้ยังมีศูนย์สาธารณสุขมูลฐานครบทุกหมู่บ้าน

ด้านการศึกษา

- ศูนย์เด็กเล็ก ๔ แห่ง ประกอบไปด้วย

๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนวัดห้วย

๒. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนบ้านทุ่งกลับ

๓. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนวัดชะอมสามัคคีธรรม

๔. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนวัดกลางชูศรีเจริญสุข

- โรงเรียน ๔ แห่ง ประกอบไปด้วย

๑. โรงเรียนวัดห้วย

๒. โรงเรียนบ้านทุ่งกลับ

๓. โรงเรียนวัดชะอมสามัคคีธรรม

๔. โรงเรียนวัดกลางชูศรีเจริญสุข

- มหาวิทยาลัย ๑ แห่ง คือ

๑. มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี

ด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

ภายในชุมชนมีน้ำประปา ไฟฟ้าใช้ครบทุกหมู่บ้าน มีการติดตั้งตู้โทรศัพท์สาธารณะทุกหมู่บ้าน การคมนาคมขนส่ง มีถนนเชื่อมต่อระหว่างหมู่บ้าน โดยเป็นถนนลูกรังและลาดยาง

ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพของท้องถิ่น

คณะบริหาร

จำนวน ๔ คน

นายก อบต.

๑ คน

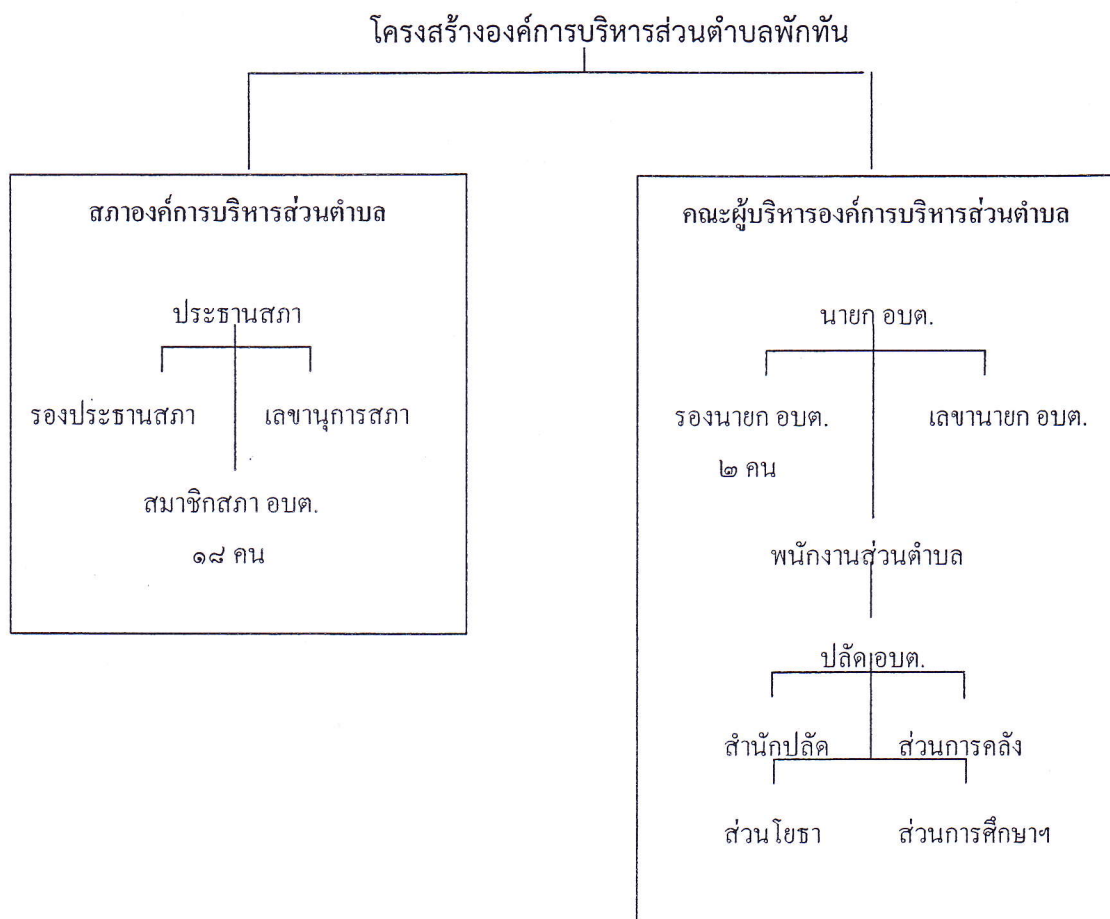
รองนายก อบต.

๒ คน

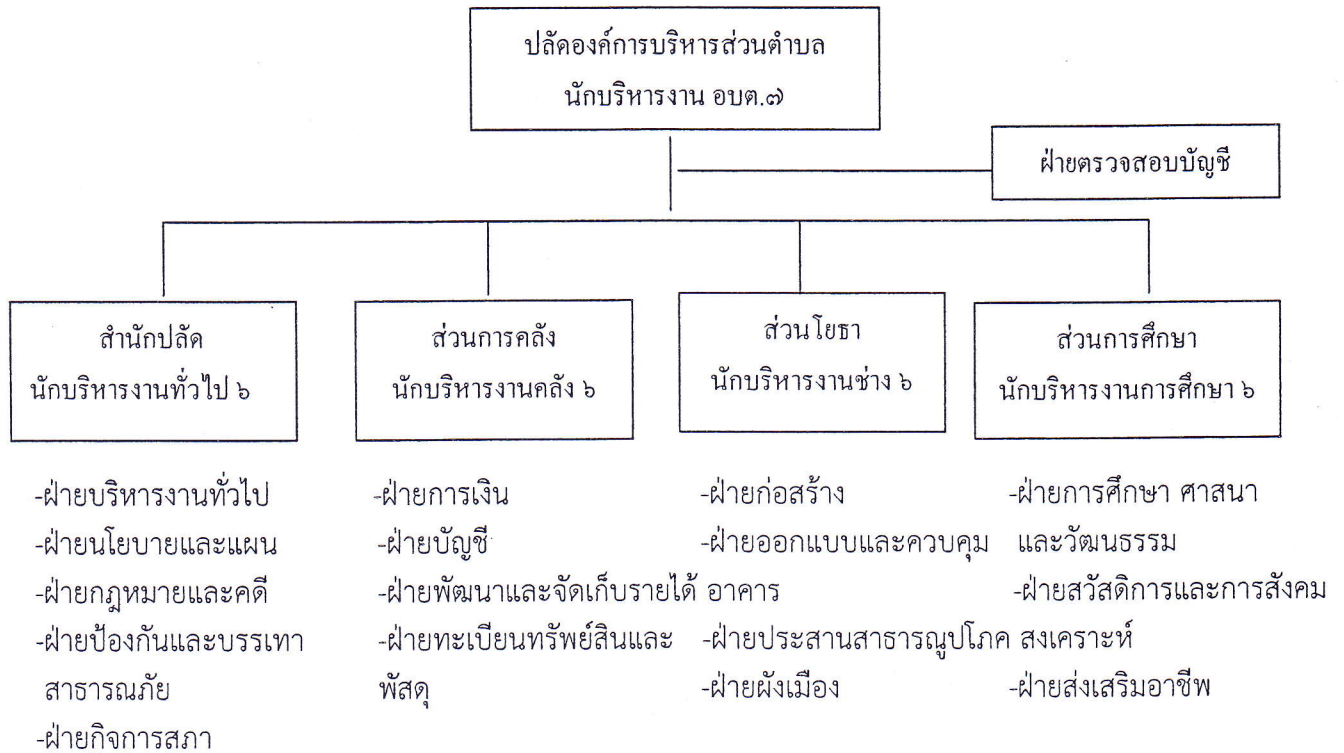
เลขานุการนายกฯ

๑ คน

คณะสภา	จำนวน ๒๑ คน
ประธานสภาฯ	๑ คน
รองประธานสภา ฯ	๑ คน
เลขานุการสภาฯ	๑ คน
สมาชิกสภาฯ	๑๘ คน
บุคลากร	จำนวน ๓๑ คน
สำนักปลัด	๑๓ คน
ส่วนการคลัง	๕ คน
ส่วนโยธา	๙ คน
ส่วนการศึกษา	๔ คน
ระดับการศึกษาของบุคลากร	
ระดับประถมศึกษา	- คน
ระดับมัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา/ปวช./ปวส.	๕ คน
ระดับปริญญาตรี	๒๑ คน
ระดับปริญญาโท	๕ คน

โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการองค์การบริหารส่วนตำบลพักทัน
(ตามแผนอัตรากำลัง ๓ ปี)

สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในระยะที่ผ่านมา

รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลพักทัน

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ มีรายได้ทั้งสิ้น	๒๓,๗๐๕,๓๙๑.๔๖	บาท	แยกเป็น
- เงินอุดหนุนจากรัฐบาล	๑๒,๖๖๗,๙๐๑.๓๘	บาท	
๑.เงินอุดหนุนทั่วไป	๕,๕๓๓,๑๙๕.๐๐	บาท	
๒.เงินอุดหนุนระบุวัตถุประสงค์	๗,๑๓๔,๗๐๖.๓๘	บาท	
- รายได้ที่ส่วนราชการต่าง ๆ จัดเก็บให้	๙,๙๘๔,๓๖๒.๔๓	บาท	
- รายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเอง	๑,๐๕๓,๑๒๗.๖๕	บาท	

รายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบลพักทัน

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ มีรายจ่ายทั้งสิ้น	๒๒,๖๔๗,๙๔๒.๖๗	บาท	แยกเป็น
- งบกลาง	๘๙๐,๘๓๑.๕๒	บาท	
- เงินเดือน (ฝ่ายการเมือง)	๒,๕๐๘,๖๐๔.๐๐	บาท	
- เงินเดือน (ฝ่ายประจำ)	๓,๕๙๔,๓๘๖.๐๐	บาท	
- ค่าตอบแทน	๑,๒๘๘,๕๐๔.๕๐	บาท	
- ค่าใช้สอย	๒,๓๖๙,๔๒๓.๘๐	บาท	
- ค่าวัสดุ	๑,๘๘๖,๘๐๒.๗๐	บาท	

- ค่าสาธารณูปโภค	๖๔๓,๐๗๙.๑๐	บาท
- เงินอุดหนุน	๑,๗๙๘,๖๔๒.๓๙	บาท
- ค่าครุภัณฑ์	๕๒๐,๙๖๒.๒๘	บาท
- ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	-	บาท
- รายจ่ายอื่น	๑๒,๐๐๐.๐๐	บาท
- รายจ่ายที่จ่ายจากเงินอุดหนุนที่รัฐบาล ให้โดยระบุวัตถุประสงค์	๗,๑๓๔,๗๐๖.๓๘	บาท

สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในปีที่ผ่านมา

การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลพัททัน ปี ๒๕๕๕ ที่ผ่านมาเป็นการพัฒนาที่ใช้แนวทางการพัฒนาจากปัญหา ความต้องการของประชาชน และนโยบายของผู้บริหาร และให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา โดยสรุปประเด็นการพัฒนา ดังนี้

โครงการที่ดำเนินการในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕

ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

โครงการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้พิการ

โครงการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

โครงการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์

โครงการอุดหนุนสวัสดิการชุมชน

โครงการจ้างงานเด็กนักเรียนช่วงปิดเทอม

โครงการจัดซื้อวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า

โครงการสนับสนุนหลักประกันสุขภาพ

โครงการสาธารณสุขมูลฐานชุมชน

โครงการจัดตั้งจุดตรวจช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์

โครงการมอบแว่นตาแก่ผู้ด้อยโอกาส

โครงการอุดหนุนสายตรวจประจำหมู่บ้าน

โครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

โครงการอุดหนุนแข่งขันกีฬาฟุตบอลลีกตำบลพัททันด้านยาเสพติด

โครงการอุดหนุนการดำเนินงานของศูนย์ส่งเสริมสุขภาพประจำหมู่บ้าน

โครงการส่งเสริมกิจกรรมประชาคม

โครงการพัฒนาการจัดการศึกษา

โครงการอินเทอร์เน็ตตำบล

โครงการจัดหาสื่อการเรียนการสอนศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

โครงการสนับสนุนอาหารกลางวัน

โครงการสนับสนุนอาหารเสริมนม

โครงการช่วยเหลือผู้ประสบภัยธรรมชาติ

โครงการจัดซื้ออุปกรณ์กีฬา

ด้านเศรษฐกิจ

โครงการก่อสร้างบ้านหนึ่งตำบลหนึ่งพลังเทิดไถ่องคราชน

โครงการจัดซื้อวัสดุการเกษตร

ด้านส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม จาริตประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น และการท่องเที่ยว

โครงการจัดงานวันเฉลิมพระชนพรรษา

โครงการจัดงานประเพณีสงกรานต์

โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

โครงการซ่อมแซมคันคลองกันน้ำ หมู่ ๔

โครงการขุดคันกันน้ำ หมู่ ๔

โครงการขุดคันกันน้ำพร้อมขุดลอกวัชพืช หมู่ ๑, ๒, ๗, ๙

โครงการซ่อมแซมถนนลูกรัง หมู่ ๗

โครงการซ่อมแซมถนนลูกรัง หมู่ ๙

โครงการวางท่อระบายน้ำ หมู่ ๖

โครงการก่อสร้างถนนดินพร้อมฝังท่อระบายน้ำ หมู่ ๑, ๗

โครงการขยายเขตประปาหมู่บ้าน หมู่ ๒

โครงการซ่อมแซมระบบประปาหมู่บ้าน หมู่ ๑, ๗, ๘

โครงการซ่อมแซมและบำรุงรักษาถนนลูกรัง หมู่ ๔

โครงการซ่อมแซมระบบประปาหมู่บ้าน หมู่ ๑-๔, ๗-๑๐

โครงการซ่อมแซมและบำรุงระบบประปา หมู่ ๗, ๘, ๑๐

โครงการซ่อมแซมระบบประปาหมู่บ้าน หมู่ ๒, ๑๐

โครงการซ่อมแซมระบบประปาหมู่บ้าน หมู่ ๒, ๔, ๘

โครงการซ่อมแซมประปา หมู่ ๘

โครงการอุดหนุนขยายเขตไฟฟ้า หมู่ ๒, ๖

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

โครงการขุดลอกคูระบายน้ำ หมู่ ๑, ๕, ๗, ๘

โครงการขุดลอกคูระบายน้ำ หมู่ ๓

โครงการขุดลอกคูระบายน้ำ หมู่ ๕, ๗

โครงการขุดลอกคูทั้งน้ำ หมู่ ๑๐

โครงการจัดทำฝัชมุขตำบลพักทัน

โครงการปลูกต้นไม้เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

และสมเด็จพระบรมราชินีนาถฯ

ด้านการเมือง การบริหาร และการจัดการ

โครงการจ้างเหมาจ่ายหอกระจายเสียงหมู่บ้าน หมู่ ๑

โครงการจัดการเลือกตั้ง

โครงการจ้างเหมาจ่ายที่อ่านหนังสือพิมพ์ หมู่ ๙

โครงการจ้างประเมินความพึงพอใจมิติที่ ๒

โครงการจัดซื้อวัสดุต่างๆ

โครงการส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมหลักสูตรต่างๆ

โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

โครงการจ้างเหมาจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์และจ้างเหมาอื่นๆ

โครงการจัดซื้อคอมพิวเตอร์/วัสดุ/หมึก

โครงการจัดซื้อครุภัณฑ์และการซ่อมแซม

โครงการสนับสนุนให้กับส่วนราชการและภาคเอกชน

โครงการจัดซื้อวัสดุก่อสร้าง

โครงการจัดซื้อวัสดุไฟฟ้า

บทที่ ๓

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น

บทที่ ๓

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ หลักและแนวคิดในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

การกำหนดกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลพัททัน ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี ได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙) และแผนพัฒนาจังหวัด ๔ ปี (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐) มาพิจารณาประกอบ เพื่อเป็นแนวคิดในการกำหนดกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนา ดังนี้

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

การพัฒนาประเทศให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข เศรษฐกิจเจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศที่ปรับเปลี่ยนเร็ว คาดการณ์ได้ยากและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น การพัฒนาในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ได้กำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์การพัฒนาที่เหมาะสม โดยเร่งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกันปัจจัยเสี่ยง และเสริมรากฐานของประเทศด้านต่างๆ ให้เข้มแข็งควบคู่ไปกับการพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพ มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ และความคิดสร้างสรรค์บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นำไปสู่การพัฒนาประเทศที่มั่นคงและยั่งยืน ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ มีดังนี้

๑ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้มีความสำคัญกับ

๑.๑ การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง มุ่งปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีฐานการพัฒนาที่ทั่วถึงและยั่งยืน พัฒนาเศรษฐกิจฐานรากที่มีความหลากหลายและแข็งแกร่งมากขึ้น ส่งเสริมการจัดสรรทรัพยากรให้เกิดความเป็นธรรม ปรับโครงสร้างภาษีทั้งระบบให้สนับสนุนการกระจายรายได้และเป็นเครื่องมือสร้างความเป็นธรรมในการจัดสรรทรัพยากรและการถือครองทรัพย์สิน พัฒนาการใช้ประโยชน์เทคโนโลยีสารสนเทศและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารในการพัฒนาอาชีพ ส่งเสริมบทบาทของภาคธุรกิจเอกชนในการเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมแก่คนในสังคมไทย รวมทั้งยกระดับคุณภาพระบบการคุ้มครองทางสังคมให้ครอบคลุมทุกคนอย่างทั่วถึง สอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็น

๑.๒ การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน เน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก และสร้างการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจในการพัฒนาประเทศ มุ่งพัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง การจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย การเข้าถึงระบบสาธารณสุขภาคพัฒนาระบบสวัสดิการทางสังคมให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ พัฒนาระบบการเงินฐานรากและระบบการออมที่หลากหลาย เสริมสร้างเจตคติด้านความเสมอภาคระหว่างหญิงและชาย และพัฒนาระบบฐานข้อมูลในการคุ้มครองทางสังคมให้ครอบคลุมประชาชนทุกคนตามสิทธิ และสามารถเข้าถึงบริการอย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๓ การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี ให้ทุกคนสามารถแสดงออกทางความคิดอย่างสร้างสรรค์ เพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถของชุมชนในการจัดการปัญหาของชุมชนด้วยตนเอง สนับสนุนการรวมกลุ่มอาชีพที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ส่งเสริมให้ภาคเอกชน ภาคประชาสังคมและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคม พัฒนามาตรฐานระบบการคุ้มครองผู้บริโภคเพิ่มช่องทางการเข้าถึงข้อมูลและองค์ความรู้เกี่ยวกับ

สิทธิของผู้บริโภค ส่งเสริมบทบาทสตรีในระดับการบริหารและการตัดสินใจทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

๑.๔ การสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม โดยสร้างค่านิยมใหม่ที่ยอมรับร่วมกันบนฐานของความไว้วางใจและเกื้อกูลกันในสังคม ส่งเสริมวัฒนธรรมการเมืองที่มีธรรมาภิบาลนำไปสู่การเป็นประชาธิปไตยที่ถูกต้องและเหมาะสม เสริมสร้างระบบบริหารราชการให้เข้มแข็งมีประสิทธิภาพ มีระบบ่วงดุลาณาการตรวจสอบที่เข้มงวดและรอบด้าน พัฒนาข้าราชการให้มีคุณภาพสูง มีคุณธรรมจริยธรรมทางอาชีพ และมีความรับผิดชอบ ปฏิรูปการเมืองไทยทั้งระบบให้เป็นประชาธิปไตยของมวลชน สร้างความเท่าเทียมในกระบวนการยุติธรรมและเพิ่มช่องทางในการรับข้อร้องเรียนและให้ความช่วยเหลือเยียวยาแก่ผู้เสียหายและผู้ได้รับผลกระทบจากกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งสนับสนุนการใช้สื่อเพื่อสังคมทั้งในระดับประเทศและท้องถิ่น และสังคมออนไลน์ให้เป็นพลังหนุนเสริมการพัฒนา

๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับ

๒.๑ การปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม เป็นการส่งเสริมคู่สมรสที่มีความพร้อมให้มีบุตรเพิ่มขึ้นและรักษาระดับอัตราเจริญพันธุ์ไม่ให้อ่ต่ำกว่าระดับที่เป็นอยู่ปัจจุบันสนับสนุนการกระจายตัวและส่งเสริมการตั้งถิ่นฐานของประชากรให้เหมาะสมสอดคล้องกับศักยภาพ โอกาสและทรัพยากรธรรมชาติของพื้นที่

๒.๒ การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงมุ่งพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกช่วงวัย สอดแทรกการพัฒนาคนด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่เสริมสร้างวัฒนธรรมการเกื้อกูล พัฒนาทักษะให้คนมีการเรียนรู้ต่อเนื่องตลอดชีวิต ต่อยอดสู่การสร้างนวัตกรรมที่เกิดจากการฝึกฝนเป็นความคิดสร้างสรรค์ปลูกฝังการพร้อมรับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่น และจิตใจที่มีคุณธรรม ซื่อสัตย์ มีระเบียบวินัย พัฒนาคนด้วยการเรียนรู้ในศาสตร์วิทยาการให้สามารถประกอบอาชีพได้อย่างหลากหลาย สอดคล้องกับแนวโน้มการจ้างงานและเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สร้างจิตสำนึกให้คนไทยมีความรับผิดชอบต่อสังคม เคารพกฎหมาย หลักสิทธิมนุษยชน สร้างค่านิยมการผลิตและบริโภคที่รับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม เรียนรู้การรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติ

๒.๓ การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม โดยสร้างเสริมสุขภาวะคนไทยให้มีความสมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ พัฒนาความรู้และทักษะในการดูแลสุขภาพของตนเอง ครอบครัว ชุมชน สร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนานโยบายสาธารณะที่เอื้อต่อสุขภาพ ควบคู่กับการพัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพ พร้อมทั้งการส่งเสริมการแพทย์ทางเลือก การพัฒนาระบบฐานข้อมูลสุขภาพของประเทศ การพัฒนาบุคลากรด้านสาธารณสุขให้เหมาะสมทั้งการผลิตและการกระจายบุคลากรตลอดจนการใช้มาตรการการเงินการคลังเพื่อสุขภาพที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืน

๒.๔ การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต มุ่งสร้างกระแสสังคมให้การเรียนรู้เป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคน มีนิสัยใฝ่รู้ รักการอ่านตั้งแต่วัยเด็ก และส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันของคนต่างวัย ควบคู่กับการส่งเสริมให้องค์กร กลุ่มบุคคล ชุมชน ประชาชน และสื่อทุกประเภทเป็นแหล่งเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ สื่อสารด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย รวมถึงส่งเสริมการศึกษาทางเลือกที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและสนับสนุนปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๒.๕ การเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม เป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาบทบาทของสถาบันหลักทางสังคมให้เอื้อต่อการพัฒนาคน สร้างค่านิยมให้คนไทยภูมิใจในวัฒนธรรมไทย และยอมรับความแตกต่างของความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่ลดปัญหาความขัดแย้งทางความคิด และสร้างความเป็นเอกภาพในสังคม สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวัฒนธรรมร่วมกับประชาคมโลกโดยเฉพาะประชาคมอาเซียนให้เกิดการไหลเวียนทางวัฒนธรรมในรูปแบบการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ส่งเสริมความเข้าใจระหว่างประชาชนในการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลข่าวสาร

๓ ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้มีความสำคัญกับ

๓.๑ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน มุ่งรักษา ป้องกัน และคุ้มครองพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยมีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดิน ใช้มาตรการทางภาษีเพื่อบังคับหรือจูงใจให้บุคคลผู้ถือครองที่ดินทำประโยชน์ในพื้นที่ดังกล่าวมากขึ้น สนับสนุนการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรมเร่งรัดการจัดให้มีองค์กรและระบบบริหารจัดการที่ดินให้เป็นรูปธรรมโดยเร็ว พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคการเกษตร พื้นฟูและส่งเสริมค่านิยม วัฒนธรรมที่ดี และวิถีชีวิตทางการเกษตรที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

๓.๒ การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร ภาครัฐให้ความสำคัญกับการวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชน สนับสนุนการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ ควบคุมและกำกับดูแลให้มีการนำเข้าและใช้สารเคมีทางการเกษตรที่ได้มาตรฐาน ปรับปรุงบริการขั้นพื้นฐานเพื่อการผลิตให้ทั่วถึง ส่งเสริมการผลิตที่คงไว้ซึ่งความหลากหลายของพันธุ์พืชและสัตว์ที่เหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมของประเทศ พัฒนาและเสริมสร้างองค์ความรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่างๆ ที่เหมาะสมทางการเกษตร รวมทั้งสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมให้แก่เกษตรกรอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง

๓.๓ การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรตลอดห่วงโซ่การผลิต สนับสนุนการผลิตและบริการของชุมชนในการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร อาหาร และพลังงาน ส่งเสริมสถาบันการศึกษาในพื้นที่ให้ร่วมทำการศึกษาวิจัยกับภาคเอกชน สนับสนุนเกษตรกรและผู้ประกอบการนำองค์ความรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมบนฐานความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มาใช้ในการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้า ผลิตภัณฑ์เกษตรและอาหารยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร มาตรฐานระบบการผลิตสินค้าเกษตรให้เทียบเท่าระดับสากล ส่งเสริมระบบตลาดกลางสินค้าเกษตรและตลาดซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า ส่งเสริมภาคเอกชนและองค์กรชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการระบบสินค้าเกษตรและอาหารร่วมกับสถาบันเกษตรกร เพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของภาคเกษตร

๓.๔ การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร มุ่งพัฒนาระบบการสร้างหลักประกันรายได้ของเกษตรกรให้มีความมั่นคงและครอบคลุมเกษตรกรทั้งหมด พัฒนาระบบประกันภัยพืชผลการเกษตร ส่งเสริมระบบการทำการเกษตรแบบมีพันธสัญญาที่เป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย ยกระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของเกษตรกร สร้างแรงจูงใจให้เยาวชน เกษตรกรรุ่นใหม่ และแรงงานที่มีคุณภาพเข้าสู่อาชีพเกษตรกรรม พัฒนาสถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนให้เป็นกลไกสนับสนุนการพึ่งพาตนเองของเกษตรกร เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรรายย่อยที่ได้รับผลกระทบจากการนำเข้าสินค้าเกษตรและอาหารที่มีต้นทุนต่ำที่เป็นผลมาจากข้อตกลงการเปิดการค้าเสรี

๓.๕ การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน โดยส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกต้นไม้และปลูกป่าโดยชุมชนและเพื่อชุมชนเพิ่มขึ้น ส่งเสริมให้เกษตรกรทำการเกษตรด้วยระบบเกษตรยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สนับสนุนให้มีการจัดการและเผยแพร่องค์ความรู้และการพัฒนาด้านอาหารศึกษาทุกรูปแบบอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง รวมทั้งส่งเสริมพฤติกรรมบริโภคที่เหมาะสมของบุคคลและชุมชน สนับสนุนการสร้างเครือข่ายการผลิตและการบริโภคที่เกื้อกูลกันในระดับชุมชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียงกัน ส่งเสริมการนำวัตถุดิบทางการเกษตรที่ผลิตได้ในชุมชนและที่เหลือใช้จากการเกษตรมาผลิตเป็นพลังงานทดแทนในชุมชน รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ให้เป็นเครื่องมือในการสร้างความเข้มแข็งด้านอาหารให้กับเกษตรกรและชุมชนอย่างเป็นระบบ

๓.๖ การสร้างความมั่นคงด้านพลังงานชีวภาพเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศและความเข้มแข็งภาคเกษตร ด้วยการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพลังงานจากพืชพลังงาน จัดให้มีระบบการบริหารจัดการสินค้าเกษตรที่ใช้เป็นทั้งอาหารและพลังงาน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการใช้พลังงานชีวภาพที่เกี่ยวข้องกับภาคการผลิตและบริการ จัดให้มีกลไกกำกับดูแลโครงสร้างราคาของพลังงานชีวภาพ และปลูกจิตสำนึกในการใช้พลังงานชีวภาพอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า

๓.๗ การปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงานโดยสนับสนุนบทบาทของเกษตรกร เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน ภาคเอกชน และชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางและวางแผนการผลิตทางการเกษตร ปรับกระบวนการทำงานของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องให้มีการร่วมมือและบูรณาการการทำงานอย่างจริงจัง ทั้งในส่วนกลางและระดับพื้นที่ พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศด้านอาหารและพลังงานตั้งแต่การผลิต การตลาดไปจนถึงการบริโภค พัฒนากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาด้านการเกษตร ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศทั้งในระดับพหุภาคีและทวิภาคีโดยเฉพาะประชาคมอาเซียนเพื่อให้เกิดความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

๔ ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืนให้ความสำคัญกับ

๔.๑ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืนโดยสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการ โดยเฉพาะผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และผลักดันให้มีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้มแข็งและแข่งขันได้ ด้วยการปรับโครงสร้างการค้าและการลงทุนให้สอดคล้องกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของเอเชีย แอฟริกา และเศรษฐกิจภายในประเทศ ปรับโครงสร้างภาคบริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มกับสาขาบริการที่มีศักยภาพและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมบนฐานความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม พัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ซึ่งครอบคลุมถึงการพัฒนารัฐกิจสร้างสรรค์การพัฒนาเมืองสร้างสรรค์ และการพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ พัฒนาภาคเกษตรบนฐานการเพิ่มผลิตภาพในการผลิตและยกระดับการสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเทคโนโลยีและกระบวนการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และพัฒนาภาคอุตสาหกรรมที่มุ่งการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมให้มีคุณภาพและยั่งยืน ด้วยการใช้ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ สู่อุตสาหกรรมฐานความรู้เชิงสร้างสรรค์และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔.๒ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ให้เป็นพลังขับเคลื่อนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน เน้นการนำความคิดสร้างสรรค์ ภูมิปัญญาท้องถิ่นทรัพย์สินทางปัญญา วิจัยและพัฒนาไปต่อยอด ถ่ายทอด และประยุกต์ใช้ประโยชน์ทั้งเชิงพาณิชย์ สังคม และชุมชน โดยสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาและประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมที่ส่งเสริมการใช้ความคิดสร้างสรรค์และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับภาคการผลิต ตลอดจนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมให้ทั่วถึงและเพียงพอทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพในลักษณะของความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน

๔.๓ การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรม มุ่งพัฒนาตลาดเงิน และตลาดทุน รวมทั้งกำลังแรงงานให้เอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ พัฒนาระบบการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศให้เชื่อมโยงการขนส่งทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและมาตรฐานสู่สากล สร้างความมั่นคงด้านพลังงานด้วยการส่งเสริมการใช้พลังงานสะอาด พัฒนาพลังงานทางเลือก และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในทุกระดับ ปฏิรูปกฎหมาย และกฎระเบียบต่างๆ ทางเศรษฐกิจให้เอื้อต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการแข่งขันและสอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงในสังคมโลก

๔.๔ การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีประสิทธิภาพ ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการด้านการเงิน โดยดำเนินนโยบายการเงินที่มีความเหมาะสมกับสถานการณ์แวดล้อมและทันต่อเหตุการณ์ เพิ่มบทบาทตลาดทุนในระบบเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาภาคการเงินโลก ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานทางการเงิน พัฒนากลไกการเฝ้าระวังความผันผวนทางเศรษฐกิจและพัฒนาระบบเตือนภัยแบบองค์รวม เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเงินทุนระหว่างประเทศ และการบริหารจัดการด้านการคลังที่ปรับปรุงระบบการจัดเก็บรายได้ของประเทศ เพิ่มประสิทธิภาพของการจัดสรรและการบริหารงบประมาณ ป้องกันความเสี่ยงทางการคลัง พัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจ ส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการให้บริการขั้นพื้นฐานของภาครัฐเพิ่มขึ้น และเสริมสร้างความเข้มแข็งทางการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๕ ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับ

๕.๑ การพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบความร่วมมือในด้านต่างๆ มุ่งพัฒนาบริการขนส่งและโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานสากลปรับปรุงกฎระเบียบการขนส่งคนและสินค้าที่เกี่ยวข้อง พัฒนาบุคลากรในธุรกิจการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงการพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวพื้นที่ชายแดน/เขตเศรษฐกิจชายแดน ตลอดจนเชื่อมโยงระบบการผลิตกับพื้นที่ตอนในของประเทศ

๕.๒ การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาคมุ่งพัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ให้เป็นฐานการพัฒนา ด้านอุตสาหกรรม การเกษตร และการท่องเที่ยว พัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเมืองชายแดน รวมทั้งบูรณาการแผนพัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้บรรลุประโยชน์ร่วมกันทั้งด้านความมั่นคงและเสถียรภาพของพื้นที่

๕.๓ การสร้างความพร้อม ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เป็นการพัฒนาความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชนที่มีศักยภาพในการพัฒนาบุคลากรในทุกภาคส่วนเศรษฐกิจ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนให้มีมาตรฐาน เป็นที่ยอมรับในระดับสากล ยกกระดับทักษะฝีมือแรงงาน กำหนดมาตรฐานขั้นพื้นฐานของคุณภาพสินค้าและบริการ ที่เป็นการป้องกันสินค้าและบริการนำเข้าที่ไม่ได้คุณภาพทั้งในประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน

๕.๔ การเข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศและภูมิภาคภายใต้บทบาทที่สร้างสรรค์เป็นทางเลือกในการดำเนินนโยบายระหว่างประเทศในเวทีโลก มุ่งรักษาทบทางของไทยในการมีส่วนร่วมกำหนดยุทธศาสตร์ของกรอบความร่วมมือที่ดำเนินอยู่ รวมทั้งรักษาคุณลักษณะของปฏิสัมพันธ์กับมหาอำนาจทางเศรษฐกิจเดิมและมหาอำนาจใหม่

๕.๕ การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ โดยเร่งดำเนินการด้านความร่วมมือในการกำหนดมาตรฐานฝีมือระหว่างประเทศเพื่ออำนวยความสะดวกการเคลื่อนย้ายแรงงานในภูมิภาค ส่งเสริมผู้ประกอบการไทยในการขยายการลงทุนไปสู่ต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้าน คุ้มครองและส่งเสริมสิทธิและผลประโยชน์ของคนไทยและแรงงานไทยในต่างประเทศ

๕.๖ การมีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการสร้างสังคมนานาชาติที่มีคุณภาพชีวิต ป้องกันภัยจากการก่อการร้ายและอาชญากรรม ยาเสพติด ภัยพิบัติ และการแพร่ระบาดของโรคภัย มุ่งพัฒนาศักยภาพและความพร้อมในการป้องกันและแก้ปัญหาข้ามชาติด้านการก่อการร้าย ยาเสพติด และการหลบหนีเข้าเมืองทั้งระบบ พัฒนาศักยภาพและความร่วมมือภายในภูมิภาคเพื่อเตรียมพร้อมรับภัยพิบัติทางธรรมชาติและเหตุฉุกเฉิน และร่วมมือในการป้องกันการติดเชื่อและการแพร่ระบาดของโรคอุบัติใหม่และโรคระบาดซ้ำ

๕.๗ การเสริมสร้างความร่วมมือที่ดีระหว่างประเทศ ในการสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีจริยธรรมและไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งเปิดรับความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศที่ไม่แสวงหากำไร เป็นการดำเนินการภายใต้กรอบความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมในระดับอนุภูมิภาค เสริมสร้างการผลิตและบริโภคสินค้าและบริการที่นำสู่การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกองค์การระหว่างประเทศที่ไม่แสวงหากำไรให้มีบทบาทเพิ่มขึ้นในการให้ไทยเป็นฐานการดำเนินความร่วมมือเพื่อการพัฒนาประเทศในภูมิภาค

๕.๘ การเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว เป็นการสร้างองค์ความรู้ให้กับภาคธุรกิจโดยเฉพาะผู้ได้รับผลกระทบทั้งเชิงบวกและลบให้สามารถพัฒนาศักยภาพและโอกาสของตนเองในการใช้ประโยชน์จากการเปิดการค้าเสรี โดยเฉพาะภาคธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ได้รับการสนับสนุน เยียวยาและดูแลจากรัฐในกรณีที่ไม่สามารถปรับตัวได้ทัน

๕.๙ การส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานการลงทุน และการประกอบธุรกิจในเอเชียรวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในการพัฒนาภูมิภาค โดยจัดให้มีสิทธิประโยชน์และการอำนวยความสะดวกที่จำเป็น เพื่อให้มีการจัดตั้งสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค และสนับสนุนบทบาทขององค์กรระหว่างประเทศที่ไม่แสวงหากำไร

๕.๑๐ การปรับปรุงและเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคีการพัฒนาภายในประเทศตั้งแต่ระดับชุมชนท้องถิ่น มุ่งเสริมสร้างศักยภาพชุมชนท้องถิ่นให้รับรู้และเตรียมพร้อมรับกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศ สนับสนุนกลไกการพัฒนาระดับพื้นที่ในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดชายแดน ให้สามารถพัฒนาเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ส่งเสริมศักยภาพด้านวิชาการและเครือข่ายของสถาบันการศึกษาของไทยที่สร้างความใกล้ชิด และปฏิสัมพันธ์กับประเทศในอนุภูมิภาค

๖ ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับ

๖.๑ การอนุรักษ์ ป่าไม้ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มุ่งรักษาและฟื้นฟูพื้นที่ป่าและเขตอนุรักษ์ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและการจัดการองค์ความรู้ให้เป็นเครื่องมือในการวางแผนและบริหารจัดการ ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการที่ดินและการจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง เร่งรัดการบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ ปรับปรุงและฟื้นฟูแหล่งน้ำเพื่อเพิ่มปริมาณน้ำต้นทุนส่งเสริมให้เกิดการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ จัดทำแผนแม่บทโครงสร้างพื้นฐานด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคอย่างเป็นระบบ รวมทั้งส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพ

๖.๒ การปรับกระบวนการทัศน์การพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยปรับโครงสร้างการผลิตของประเทศและพฤติกรรมผู้บริโภคเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่เศรษฐกิจคาร์บอนต่ำ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในภาคคมนาคมและขนส่ง เพื่อลดปริมาณก๊าซเรือนกระจก พัฒนาเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเน้นการวางผังเมืองที่ผสมผสานวัฒนธรรม สังคม ระบบนิเวศเข้าด้วยกัน

๖.๓ การยกระดับขีดความสามารถในการรองรับและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อให้สังคมมีภูมิคุ้มกัน มุ่งพัฒนาองค์ความรู้และเครื่องมือในการบริหารจัดการเพื่อรองรับกับความท้าทายจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงพัฒนาศักยภาพชุมชนให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๖.๔ การเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติ ด้วยการจัดทำแผนที่และจัดลำดับพื้นที่เสี่ยงภัยทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาคและจังหวัด ยกย่องการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพัฒนาระบบฐานข้อมูลการสื่อสารโทรคมนาคม ส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านการจัดการภัยพิบัติ พัฒนาระบบงานอาสาสมัครของประเทศอย่างจริงจัง และให้มีมาตรฐานตามหลักสากล สนับสนุนภาคเอกชน สถานประกอบการ โรงเรียน และท้องถิ่นให้มีการเตรียมความพร้อม และจัดทำแผนปฏิบัติการรองรับภัยพิบัติ

๖.๕ การสร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อม และวิกฤตจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มุ่งติดตามและเฝ้าระวังมาตรการการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่อาจส่งผลกระทบต่อการค้าและการลงทุน เตรียมมาตรการรองรับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากมาตรการทางการค้าและข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ศึกษาผลกระทบและกำหนดแผนกลยุทธ์รายสินค้า รวมทั้งมาตรการเยียวยาในสินค้าและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมให้ผู้ส่งออกทำคาร์บอนฟุตพริ้นต์ และสร้างแรงจูงใจให้เกิดอุตสาหกรรมใหม่ๆ เพื่อการพัฒนาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๖.๖ การเพิ่มบทบาทประเทศไทยในเวทีประชาคมโลกที่เกี่ยวข้องกับกรอบความตกลงและพันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ เป็นการศึกษารายละเอียดและสร้างความเข้าใจในพันธกรณีติดตามสถานการณ์การเจรจาและท่าทีของประเทศต่างๆ พัฒนาบุคลากรภาครัฐเพื่อเสริมสร้างทักษะการเจรจาพัฒนาความร่วมมือในกลุ่มอาเซียนและประเทศคู่ค้าสำคัญ สนับสนุนการดำเนินงานตามพันธกรณีและข้อตกลงระหว่างประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖.๗ การควบคุมและลดมลพิษ มุ่งลดปริมาณมลพิษทางอากาศ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะและน้ำเสียชุมชน พัฒนาระบบการจัดการของเสียอันตราย ขยะอิเล็กทรอนิกส์ และขยะติดเชื้อลดความเสี่ยงอันตราย การรั่วไหล การเกิดอุบัติเหตุจากสารเคมี และพัฒนาระบบเตือนภัย แจ้งเหตุฉุกเฉิน และระบบการจัดการเมื่อเกิดอุบัติเหตุด้านมลพิษ

๖.๘ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และเป็นธรรมอย่างบูรณาการ มุ่งส่งเสริมสิทธิและพัฒนาศักยภาพชุมชนในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ ปรับปรุงกฎหมายเพื่อแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ ของชุมชน ปรับนโยบายการลงทุนภาครัฐให้เอื้อต่อการอนุรักษ์และฟื้นฟู ผลักดันให้มีการจัดเก็บภาษีสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างแรงจูงใจในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและลดการก่อมลพิษ สร้างรายได้จากความหลากหลายทางชีวภาพ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบติดตามประเมินผลรวมทั้งส่งเสริมการศึกษาวิจัยเพื่อสร้างระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ

แผนพัฒนาจังหวัด พ.ศ.๒๕๕๗ - พ.ศ.๒๕๖๐

จากการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม รวมทั้งการสำรวจปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่ จังหวัดสิงห์บุรีได้กำหนดศักยภาพการพัฒนาจังหวัด ตำแหน่งการพัฒนาจังหวัด วิสัยทัศน์ และประเด็นยุทธศาสตร์ได้ดังนี้

ศักยภาพการพัฒนาของจังหวัด

๑. เป็นแหล่งพื้นที่ด้านเกษตรกรรม ระบบชลประทานทั่วถึง
๒. มีทุนทางสังคมด้านพุทธศาสนา จำนวนมาก มีวัด พระ ที่มีชื่อเสียงด้านวิปัสสนา
๓. สินค้า OTOP ของจังหวัดได้รับการส่งออก เช่น จักสานจิว กุนเชียงปลา หมูทุบ ปลาทุบสมุนไพร
๔. การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร
๕. เป็นแหล่งผลิตอาหารปลา และร้านอาหารปลา ที่มีคุณภาพ

การกำหนดตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด

จากศักยภาพ และการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมของจังหวัด จึงได้กำหนดตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด ที่สอดคล้องไปในทิศทาง และแนวทางเดียวกัน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจของประชาชนในจังหวัด ดังนี้

๑. เมืองท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศาสนา และวัฒนธรรม
๒. เมืองเกษตรปลอดภัย

วิสัยทัศน์จังหวัดสิงห์บุรี (Vision)

“แหล่งผลิตสินค้าเกษตรคุณภาพ ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ สังคมอยู่เย็นเป็นสุข”

พันธกิจ (Mission) :

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานภาคเกษตร และเพิ่มมูลค่าการผลิต โดยเทคโนโลยีที่เหมาะสม
๒. อนุรักษ์ พัฒนา ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์
๓. เสริมสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนแบบบูรณาการและมีส่วนร่วม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต พัฒนาระบบโครงสร้างทางสังคม ทนทางสังคม และวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์

๑. ผลผลิตทางการเกษตรมีคุณภาพปลอดภัยได้มาตรฐานสู่ตลาดผู้บริโภค
๒. เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว และบริการท่องเที่ยวมีคุณภาพได้มาตรฐาน
๓. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๔. ชุมชนมีส่วนร่วมต่อการบริหารจัดการภาครัฐอย่างมีคุณภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และตัวชี้วัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : ส่งเสริมการเกษตรปลอดภัยและอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากการเกษตรแบบครบวงจร
เป้าประสงค์ : ผลผลิตทางการเกษตรมีคุณภาพปลอดภัยได้มาตรฐานสู่ตลาดผู้บริโภค

- กลยุทธ์
- ๑.๑ ส่งเสริมการผลิตทางการเกษตรปลอดภัยและได้มาตรฐาน
 - ๑.๒ พัฒนาโครงสร้างขั้นพื้นฐานภาคเกษตรและบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ
 - ๑.๓ ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรปลอดภัยและอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากการเกษตรปลอดภัย
 - ๑.๔ เสริมสร้างช่องทางการจำหน่ายสินค้าเกษตรปลอดภัยและบริหารจัดการสินค้า (Logistic)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : พัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์ : เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว และบริการการท่องเที่ยวมีคุณภาพได้มาตรฐาน

- กลยุทธ์
- ๒.๑ พัฒนาระบบบริหารจัดการและปัจจัยพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน
 - ๒.๒ สร้าง พัฒนา และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวสู่การแข่งขันในระดับประเทศและต่างประเทศ
 - ๒.๓ พัฒนาศักยภาพบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว
 - ๒.๔ ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และการตลาดเชิงรุก สร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวจากทุกภาคส่วนทั้งในและต่างประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : พัฒนาคุณภาพชีวิตและทุนทางสังคม

เป้าประสงค์ : ชาวสิงห์บุรีมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น

- กลยุทธ์
- ๓.๑ เสริมสร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของชุมชน
 - ๓.๒ พัฒนาระบบบริการทางการศึกษา
 - ๓.๓ พัฒนาระบบการรักษาความมั่นคงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
 - ๓.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากร สิ่งแวดล้อม และพลังงาน
 - ๓.๕ พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

วิสัยทัศน์ “เมืองเกษตรปลอดภัย การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และสังคมอยู่เย็นเป็นสุข”

พันธกิจ

๑. ส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพการผลิตเกษตรปลอดภัยและความสามารถในการแข่งขัน เพื่อเพิ่มมูลค่าของสินค้าและเศรษฐกิจของชุมชนและจังหวัด
๒. ส่งเสริม และพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศาสนา และวัฒนธรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยว
๓. พัฒนาระบบ Logistics ให้มีประสิทธิภาพในการขนส่งและกระจายสินค้าระหว่างแหล่งผลิต และตลาด
๔. พัฒนาท้องถิ่นให้เป็นเมืองน่าอยู่

จุดมุ่งหมายการพัฒนา/เป้าประสงค์

- เป็นแหล่งการผลิตเกษตรปลอดภัยของประเทศ
- รักษามรดกทางประวัติศาสตร์ ศาสนา วัฒนธรรม และธรรมชาติ
- สร้างงานสร้างอาชีพ และเพิ่มรายได้ให้กับประชาชนในท้องถิ่น
- พัฒนาคูณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น
- เป็นเมืองน่าอยู่

ยุทธศาสตร์การพัฒนา ประกอบด้วย ๗ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาส่งเสริมการเกษตรและผลผลิตทางการเกษตร มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการผลิต และแปรรูปสินค้าทางการเกษตรและอาหารปลอดภัย
๒. ส่งเสริมการทำการเกษตรให้มีมาตรฐานและปลอดภัย
๓. ปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร และองค์ความรู้แก่เกษตรกร
๔. ส่งเสริมศักยภาพเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร ผู้นำชุมชน ผู้นำท้องถิ่น ในด้านการเกษตร
๕. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรและระบบการบริหารจัดการน้ำ
๖. พัฒนาส่งเสริมช่องทางการจำหน่ายสินค้าทางการเกษตรปลอดภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศาสนา และวัฒนธรรม มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑. พัฒนาและปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยว
๒. ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว
๓. พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว
๔. สร้างจิตสำนึก และการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว
๕. ส่งเสริมการสร้างงานสร้างอาชีพ และรายได้จากการท่องเที่ยว
๖. พัฒนาศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรม ประเพณี และข้อมูลทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญของจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจ มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑. แก้ไขปัญหาความยากจนโดยใช้แนวพระราชดำริ “เศรษฐกิจพอเพียง” และ “เศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเอง”
๒. พัฒนาและส่งเสริมอาชีพตามศักยภาพของชุมชนและท้องถิ่น

๓. ส่งเสริมศักยภาพกลุ่มอาชีพ ผู้นำกลุ่มอาชีพ ผู้นำชุมชน ผู้นำท้องถิ่น ในด้านการอาชีพ
๔. จัดให้มีและพัฒนาศูนย์แสดงสินค้าจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP ในระดับจังหวัด และชุมชน
๕. ส่งเสริมการใช้ความรู้สมัยใหม่/เทคโนโลยีควบคู่กับภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริการสาธารณะ มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑. จัดให้มีและพัฒนาโครงข่ายเส้นทางคมนาคมสายหลักอย่างเป็นระบบและทั่วถึงพร้อมปรับปรุงบำรุงรักษาถนนตามภารกิจถ่ายโอนให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์
๒. ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาถนน สะพาน ทางเท้า และท่อระบายน้ำ ให้มีมาตรฐาน
๓. จัดให้มีซ่อมบำรุงรักษาระบบไฟฟ้าและประปาสาธารณะ
๔. จัดให้มีระบบสาธารณูปโภคให้กับชุมชนอย่างเป็นระบบและทั่วถึง
๕. บำรุงรักษาและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และการเกษตร
๖. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาสังคม และคุณภาพชีวิต มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑. ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาทุกระดับ
๒. ส่งเสริมสนับสนุนด้านสังคมสงเคราะห์แก่เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
๓. ส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
๔. ส่งเสริมสนับสนุนด้านการกีฬา การสาธารณสุข และนันทนาการแก่ประชาชน
๕. ส่งเสริมและบูรณาการการดำเนินงานด้านความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๖. ส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดทำผังเมืองรวม และผังชุมชนจังหวัดสิงห์บุรีตามภารกิจที่มีการถ่ายโอน หรือ รับผิดชอบ
๒. บำรุงรักษาสภาพแวดล้อมลำน้ำ แหล่งน้ำธรรมชาติ
๓. ก่อสร้าง พัฒนา ปรับปรุงสวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น สวนสุขภาพ
๔. จัดทำแนวเขื่อนป้องกันน้ำท่วมในพื้นที่เสี่ยงภัย
๕. การบริหารจัดการขยะ และสิ่งปฏิกูล
๖. ปลุกจิตสำนึกให้เกิดความตระหนักและช่วยกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น และส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๗. ฟื้นฟูทรัพยากรดิน และการพังทลายของดิน

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบบริหารและการจัดการ

๑. พัฒนาระบบบริหารองค์กรตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
๒. พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนให้มีประสิทธิภาพ
๓. การพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากร
๔. พัฒนาเครือข่ายในการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน ประชาคมในด้านการพัฒนาท้องถิ่น
๕. การพัฒนาปรับปรุงอาคารสถานที่ เครื่องมือเครื่องใช้ให้ทันสมัย

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลพักทัน ประกอบด้วย ๗ ยุทธศาสตร์

๑.ยุทธศาสตร์การพัฒนาส่งเสริมการเกษตรและผลผลิตทางการเกษตร

แนวทางการพัฒนา

- ๑.๑ ส่งเสริมการทำการเกษตรให้มีมาตรฐานและความปลอดภัย
- ๑.๒ ส่งเสริมศักยภาพเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร ผู้นำชุมชน ผู้นำท้องถิ่นทางการเกษตร
- ๑.๓ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรและระบบการบริหารจัดการน้ำ

๒.ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศาสนา และวัฒนธรรม

แนวทางการพัฒนา

- ๒.๑ พัฒนาศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรม ประเพณี และข้อมูลทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญของจังหวัด

๓.ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

- ๓.๑ แก้ไขปัญหาความยากจนโดยใช้แนวพระราชดำริ “เศรษฐกิจพอเพียง”และ “เศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเอง”
- ๓.๒ พัฒนาและส่งเสริมอาชีพตามศักยภาพของชุมชนและท้องถิ่น
- ๓.๓ ส่งเสริมศักยภาพกลุ่มอาชีพ ผู้นำกลุ่มอาชีพ ผู้นำชุมชน ผู้นำท้องถิ่น ในด้านการอาชีพ

๔.ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริการสาธารณะ

แนวทางการพัฒนา

- ๔.๑ ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาถนน สะพาน ทางเท้า และท่อระบายน้ำ ให้มีมาตรฐาน
- ๔.๒ จัดให้มีซ่อมบำรุงรักษาระบบไฟฟ้าและประปาสาธารณะ
- ๔.๓ บำรุงรักษาและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและการเกษตร
- ๔.๔ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๕.ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคม และคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนา

- ๕.๑ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาทุกระดับ
- ๕.๒ ส่งเสริมสนับสนุนด้านสังคมสงเคราะห์แก่เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
- ๕.๓ ส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด
- ๕.๔ ส่งเสริมสนับสนุนด้านการกีฬา การสาธารณสุข และนันทนาการแก่ประชาชน
- ๕.๕ ส่งเสริมและบูรณาการการดำเนินงานด้านความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ๕.๖ ส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

๖.ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

- ๖.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดทำผังเมืองรวม และผังชุมชนจังหวัดสิงห์บุรีตามภารกิจที่มี
การถ่ายโอน หรือ รับผิดชอบ
- ๖.๒ ก่อสร้าง พัฒนา ปรับปรุงสวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น สวนสุขภาพ
- ๖.๓ การบริหารจัดการขยะ และสิ่งปฏิกูล
- ๖.๔ ปลุกจิตสำนึกให้เกิดความตระหนักและช่วยกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น

๗.ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบบริหารและการจัดการ

แนวทางการพัฒนา

- ๗.๑ พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนให้มีประสิทธิภาพ
- ๗.๒ การพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากร
- ๗.๓ พัฒนาเครือข่ายในการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน ประชาคมในด้านการพัฒนาท้องถิ่น
- ๗.๔ การพัฒนาปรับปรุงอาคารสถานที่ เครื่องมือเครื่องใช้ให้ทันสมัย

๓.๒ ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

ในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลที่ตื้นนั้น ต้องครอบคลุมทุกปัญหา เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดและ สิ่งที่สำคัญคือ ต้องตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

แต่การพัฒนาในบางครั้งอาจไม่สัมฤทธิ์ผลตามนโยบายหรือเป้าหมายที่วางไว้ก็อาจเป็นไปได้ เนื่องจากมีปัจจัย และสถานการณ์เกิดขึ้นทำให้มีผลกระทบต่อการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยส่วนใหญ่มักเป็นปัจจัยภายนอก ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถควบคุมได้ ในช่วงการพัฒนาที่ผ่านมา มีปัจจัยและเหตุการณ์สำคัญที่มีผลต่อการ พัฒนาจังหวัดการบริหารส่วนตำบล ดังนี้

๑. งบประมาณในการบริหารงาน
๒. อุทกภัย
๓. ภัยแล้ง
๔. ศัตรูพืช โรคระบาดในพืชและสัตว์
๕. สถานะเศรษฐกิจ โดยเฉพาะราคาผลผลิตการเกษตรตกต่ำในขณะที่ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น

ในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาหรือวิธีแก้ไขปัญหานั้น ต้องคำนึงถึงศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลว่า มีปัจจัยภายในหรือปัจจัยภายนอกอะไรบ้าง ที่จะส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น จากการวิเคราะห์โดยใช้เทคนิค SWOT Analysis ปรากฏว่าปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลมีสภาพการพัฒนาดังต่อไปนี้

ปัจจัยภายใน

จุดแข็ง

๑. พื้นที่ที่เป็นที่ราบลุ่ม ระบบชลประทานทั่วถึงเหมาะกับการทำการเกษตร
๒. การคมนาคมสะดวกอยู่ใกล้จังหวัด มีเส้นทางเชื่อมโยงกับพื้นที่ใกล้เคียง
๓. มีวัดซึ่งเป็นแหล่งทางประวัติศาสตร์ ศาสนา และวัฒนธรรม
๔. มีลำน้ำไหลผ่านในเขตตำบล
๕. มีกฎระเบียบที่ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ มีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบและกำกับดูแล
๖. มีการส่งเสริมงานประเพณีท้องถิ่น
๗. มีการส่งเสริมการกีฬา

จุดอ่อน

๑. เกษตรกรส่วนใหญ่ปลูกข้าวอย่างต่อเนื่อง ขาดการบริหารจัดการดินที่มีประสิทธิภาพ ใช้ปุ๋ยเคมีและสารเคมี เพื่อเพิ่มผลผลิตเป็นผลให้ศัตรูพืชแพร่กระจายอย่างต่อเนื่อง
๒. เกษตรกรขาดอำนาจต่อรองในเชิงธุรกิจ โดยเฉพาะการจัดหาวัตถุดิบและการทำการตลาด

๓. แรงงานภาคเกษตรขาดแคลน และค่าจ้างแรงงานเพิ่มมีผลให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น
๔. กระบวนการช่วยเหลือหรือแก้ไขปัญหาของภาครัฐ ยังไม่สามารถให้บริการเกษตรกรได้รวดเร็วทันต่อความต้องการ เช่น การช่วยเหลือภัยธรรมชาติ การแก้ไขปัญหาโรคและแมลง
๕. ผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น และถูกทอดทิ้งให้อยู่ตามลำพัง
๖. บริการสาธารณะยังไม่ครอบคลุมและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชนในบางพื้นที่

ปัจจัยภายนอก

โอกาส

๑. รัฐบาลดำเนินนโยบายให้ประเทศเป็นแหล่งผลิตอาหาร (ครัวของโลก)
๒. นโยบายรัฐบาลเอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก และหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๓. รัฐบาลให้ความสำคัญในการดำเนินการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
๔. รัฐบาลกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นมากขึ้น และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
๕. มีสถานศึกษาที่ให้ความรู้แก่ชุมชนในพื้นที่
๖. มีระบบการส่งน้ำเพื่อการเกษตรจากชลประทาน

อุปสรรค

๑. ความผันผวนของราคาสินค้าเกษตร และต้นทุนการผลิตสูง
๒. ภัยธรรมชาติ (อุทกภัย , การแพร่ระบาดของศัตรูพืช , โรคระบาดของสัตว์ปีก)
๓. ปัญหาการเมืองทำให้นโยบายของรัฐบาล มีการเปลี่ยนแปลงขาดการต่อเนื่อง
๔. กฎหมาย ระเบียบ มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงาน
๕. การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนมีแนวโน้มสูงขึ้น
๖. รัฐบาลถ่ายโอนภารกิจให้ท้องถิ่น แต่จัดสรรงบประมาณไม่เพียงพอ

จากการประเมินสถานการณ์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลปรากฏว่ายังมีจุดอ่อนหลายประการที่จำเป็นต้องปรับปรุงเพื่อให้การพัฒนาท้องถิ่นในอนาคตมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นพร้อมทั้งนำจุดแข็งที่มีอยู่มากำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาท้องถิ่นให้ดีขึ้น

บทที่ ๔
วิสัยทัศน์ พันธกิจ
และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

บทที่ ๔

วิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

๔.๑ วิสัยทัศน์

บ้านเมื่อน่าอยู่ ลดต้นทุนการเกษตร เพิ่มพูนรายได้ ปลอดภัยจากสิ่งแวดล้อม

๔.๒ พันธกิจ

๑. ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิต ศักยภาพของคน และความเข้มแข็งของชุมชน
๒. ส่งเสริมการพัฒนากระบวนการศึกษา การกีฬา และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
๓. ส่งเสริมและพัฒนาด้านการเกษตร
๔. การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ
๕. การพัฒนาระบบการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
๖. ส่งเสริมการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และการแก้ไขปัญหาเสพติด
๗. ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วม โดยให้ความรู้แก่ประชาชน
๘. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนรักษาสุขภาพ

๔.๓ จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

๑. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี
๒. ยกระดับคุณภาพการศึกษาของเด็ก เยาวชนและประชาชน
๓. ส่งเสริมพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค และการดูแลสุขภาพตนเองของประชาชน
๔. ประชาชนมีอาชีพและมีรายได้เพิ่มขึ้น
๕. เพื่อให้ผลิตผลทางการเกษตรมีคุณภาพดีและปลอดภัยจากสารพิษ
๖. การคมนาคมและการขนส่งมีความสะดวกรวดเร็ว
๗. เพื่อให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและน้ำเพื่อการเกษตรอย่างเพียงพอ
๘. เพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๙. เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา
๑๐. เพื่อให้การบริการประชาชนเป็นไปอย่างรวดเร็ว
๑๑. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๔.๔ ยุทธศาสตร์ตำบลพักทัน เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ของตำบล คือ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาส่งเสริมการเกษตรและผลิตผลทางการเกษตร
๒. ยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศาสนา และวัฒนธรรม
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ
๔. ยุทธศาสตร์พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริการสาธารณะ
๕. ยุทธศาสตร์พัฒนาสังคม และคุณภาพชีวิต
๖. ยุทธศาสตร์พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๗. ยุทธศาสตร์พัฒนาระบบบริหารและการจัดการ

วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค ประเทศ และต่างประเทศ ในเรื่องที่ส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบล

ตามที่กลุ่มประเทศในระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จำนวน ๑๐ ประเทศ ได้รวมตัวจัดตั้งสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations หรือ ASEAN) ซึ่งเป็นองค์กรระหว่างประเทศ ระดับภูมิภาค เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยในช่วงตั้งแต่ปี ๒๕๑๐ ถึง ๒๕๓๔ สมาคมอาเซียนให้ความสำคัญด้านการเมือง และความมั่นคง มุ่งส่งเสริมสันติภาพ และเสถียรภาพในภูมิภาค ต่อมาในปี ๒๕๓๕ ประเทศไทยในฐานะสมาชิกสมาคมอาเซียนได้ผลักดันให้เกิดความร่วมมือทางเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศในอาเซียน โดยให้มีการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area) หรือ อาฟต้า (AFTA) ในการลดภาษีศุลกากร ระหว่างกันเหลือร้อยละ ๐-๕ เป็นที่เรียบร้อยแล้วเมื่อปี ๒๕๕๑ ซึ่งได้ส่งผลให้ปัจจุบันบริบททางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างประเทศของกลุ่มประเทศในอาเซียนเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก โดยเฉพาะการขยายตัวทางเศรษฐกิจในภูมิภาคและภูมิภาคใกล้เคียง คือ จีน และอินเดีย ตลอดจนภูมิภาคอื่น เช่น สหภาพยุโรป อีกทั้งได้เกิดปัญหาความท้าทาย ความมั่นคงในรูปแบบใหม่ เช่น โรคระบาด การก่อการร้าย ยาเสพติด การค้ามนุษย์ สิ่งแวดล้อม ระหว่างประเทศ ประกอบกับที่ประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนปี ๒๕๕๐ (๒๐๐๗) ณ เมืองเบซู ประเทศฟิลิปปินส์ ผู้นำอาเซียนได้ตกลงให้มีการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community-AEC) ซึ่งเป้าหมายสำคัญของการสร้างประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วย

๑. เพื่อให้อาเซียนเป็นฐานการผลิตเดียว มีการเคลื่อนย้ายสินค้าทุน และปัจจัยการผลิตอื่นๆ ได้อย่างเสรี

๒. เพื่อสร้างเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อให้เกิดการพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค ลดช่องว่างการพัฒนาระหว่างสมาชิกเก่าและสมาชิกใหม่

๓. เพื่อบูรณาการเศรษฐกิจของอาเซียนเข้ากับเศรษฐกิจโลก โดยผ่านการจัดทำข้อตกลงการค้าเสรี (FTA) กับประเทศนอกภูมิภาค

การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของประเทศไทยในสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในปี ๒๕๕๘ ในกรณีของประเทศไทย ส่วนที่สำคัญ คือ การปรับตัวและการเตรียมความพร้อมของชุมชนท้องถิ่น ในการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เพราะว่าถ้าหากชุมชนท้องถิ่น ไม่มีมาตรการหรือแผนรองรับการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ก็จะทำให้เกิดความเสียเปรียบทางการแข่งขัน การตลาด ตลอดจนทางด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมท้องถิ่น ที่ถือว่าเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับสังคมไทยมาอย่างยาวนาน และการสร้างชุมชนท้องถิ่นที่มีวิสัยทัศน์ให้มีความสามารถในการบูรณาการเศรษฐกิจของประชาคมอาเซียนให้เข้ากับบริบทของชุมชนท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีภารกิจสำคัญของการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้วยการสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับประชาชน โดยกำหนดแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นและการบริหารงาน เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้สามารถรองรับผลกระทบที่จะเกิดขึ้น เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ความเป็นประชาคมอาเซียน ทั้งนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องวางแผน และเตรียมความพร้อมในการรองรับผลกระทบการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ ที่มีต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนในท้องถิ่น ๗ ด้าน ดังนี้

๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสร้างเครือข่ายคมนาคม ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทำให้เกิดการรวมตัวของเศรษฐกิจที่มีมูลค่า และมีช่องทางการกระจายสินค้าเพิ่มมากขึ้น นอกจากนั้นจะเกิดการเรียกร้องจากกลุ่มนักลงทุนที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยให้มีการพัฒนาเครือข่ายการคมนาคม เพื่อให้การเคลื่อนย้ายสินค้าและแรงงานมีความสะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมุ่งเน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการขยายฐานการผลิต อาทิ ไฟฟ้าและประปา ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจไม่สามารถดำเนินการได้โดยลำพัง จำเป็นต้องประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒. การพัฒนาและส่งเสริมเศรษฐกิจในระดับชุมชน การหลั่งไหลเข้ามาของทุนต่างชาติที่จะเพิ่มมากขึ้นส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทบทวนบทบาทในการดูแลและช่วยเหลือกลุ่มผู้ผลิตในพื้นที่ โดยอาจจะต้องมียุทธศาสตร์ในการส่งเสริมอาชีพ ทั้งอาชีพหลักและอาชีพเสริมเปิดรับวิสัยทัศน์ในกระบวนการผลิตแบบใหม่ เพื่อยกระดับกระบวนการผลิตให้เป็นมาตรฐานเท่าเทียมกับระดับสากล

๓. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป้าหมายเรื่องการสร้างความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมของประชาคมอาเซียน ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเร่งปรับระบบการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะต้องดูแลทรัพยากรและจัดการอย่างเป็นระบบ โดยเน้นการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน เน้นการจัดการบนพื้นฐานของความเป็นเจ้าของร่วมกัน เพื่อสร้างความรัก ความหวงแหนในทรัพยากร และก่อเกิดการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเฝ้าระวัง ต้องไม่ลืมเรื่องของการควบคุมมาตรฐานการดูแลรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการจัดการที่มีประสิทธิภาพ ตลอดจนอาจต้องทบทวนขอบเขตอำนาจหน้าที่ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มีการบูรณาการการทำงานร่วมกันในเรื่องการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔. การพัฒนาคุณภาพชีวิต องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเตรียมรับผลกระทบจากปัญหาสังคมและสาธารณสุขที่อาจเกิดจากการเคลื่อนย้ายแรงงานและนักท่องเที่ยวโดยเสรี อาทิ โรคระบาด ความขัดแย้ง

๕. ทางสังคมและเชื้อชาติ และอาชญากรรม ข้ามชาติ อาทิ ยาเสพติด การค้ามนุษย์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเน้นการจัดการบริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานที่กำหนดในแต่ละงานหรือกิจกรรมอย่างเคร่งครัด รวมทั้งจะต้องจัดสวัสดิการสังคมสำหรับเด็ก กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มด้อยโอกาสอย่างมีคุณภาพและทั่วถึง นอกจากนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องให้ความสำคัญกับการเข้าถึงการดูแลสุขภาพของคนในชุมชน ซึ่งจะทำให้ชุมชนมีการดำรงชีวิตที่ปลอดภัยและมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๖. การจัดการด้านการศึกษา ภาษา วัฒนธรรม จารีตประเพณี การศึกษาเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาด้านต่างๆ เสมือนประตูเชื่อมกับโลกภายนอก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีหน้าที่ในการจัดและส่งเสริมการศึกษาให้แก่ประชาชนและชุมชนต้องพัฒนาประชาชนและชุมชนให้สามารถก้าวสู่ประชาคมอาเซียนได้โดยต้องเน้น “การพัฒนามาตรฐานด้านการศึกษา” ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาคุณภาพในการจัดการศึกษา โดยปรับหลักสูตรการเรียนการสอน ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและภาษาเพื่อนบ้านในภูมิภาคอาเซียนเพื่อการสื่อสารที่ดี การพัฒนาและสนับสนุนครูผู้สอนให้มีการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศสมาชิกและนำเทคโนโลยีมาใช้ประกอบการเรียนการสอน ทำให้ประชาชนเกิดการเรียนรู้ที่ทันสมัย มีความเป็นสากล และมีคุณภาพ นอกจากนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียนแล้ว ยังต้องเป็นสื่อกลางในการจัดกิจกรรมเปลี่ยนเชิงวัฒนธรรมระหว่างประชาชนในเขตพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนในประเทศอาเซียนอื่นที่มีพรมแดนติดต่อกัน ซึ่งมักจะมีวัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกัน การจัดกิจกรรมเช่นนี้จะช่วยให้ประชาชนมีความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันมากขึ้น

๗. การปรับปรุงโครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาจต้องมีการจัดตั้งหน่วยงานด้านวิเทศสัมพันธ์ และความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน และเพื่อให้สามารถสื่อสารทำความเข้าใจกับประชาชนจากประเทศอื่นที่มาติดต่อราชการได้

การวิเคราะห์ข้อมูลในพื้นที่และสถานการณ์ทางสังคม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี สภาพแวดล้อมในพื้นที่ผ่านมาและในอนาคต

ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

จากการสำรวจข้อมูลจากประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพักทัน เพื่อทราบปัญหาความต้องการที่จะได้แก้ไขปัญหา ปรากฏว่าปัญหาและความต้องการของประชาชน โดยส่วนใหญ่แล้วต้องการให้

องค์การบริหารส่วนตำบลพัททัน แก่ไขปัญหานั้นมีมากมายหลากหลายปัญหาแต่องค์การบริหารส่วนตำบลพัททัน มีข้อจำกัดในด้านงบประมาณ ทำให้ปัญหาบางอย่างไม่สามารถแก้ไขปัญหาความต้องการของประชาชนได้ ประกอบกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ขณะนี้มีมากมายโดยเฉพาะอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะไว้ตามมาตรา ๑๖, ๑๗ และ ๑๘ มากมาย ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลจำเป็นต้องจัดระบบการบริการสาธารณะ เพื่อบริการประชาชน จากเหตุผลความจำเป็นเหล่านี้ทำให้เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลค่อนข้างจะมีข้อจำกัดในการพัฒนา แต่ขณะเดียวกันมีความจำเป็นที่จะพัฒนามากมาย บางครั้งประชาชนมีความรู้สึกว่าองค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถแก้ไขปัญหได้ตามที่ประชาชนต้องการ

ปัจจัยภายในที่มีผลต่อการพัฒนา

๑. ด้านการบริหารงาน

การแบ่งส่วนราชการไม่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนา เช่น ด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อม ควรจะมีในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล เนื่องจากสภาพพื้นที่ ภูมิประเทศ มีความจำเป็นที่จะต้องอาศัยบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางด้านสิ่งแวดล้อม

๒. ระเบียบ กฎหมาย

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลมีมากมาย และมีกฎหมายหลายฉบับที่ถ่ายโอนภารกิจให้องค์การบริหารส่วนตำบล แต่ไม่มีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนที่สามารถปฏิบัติตามกฎหมายนั้นๆ ได้

๓. บุคลากร

ค่อนข้างจะมีข้อจำกัดการ เนื่องจากภารกิจของ อบต. มีมากมาย แต่บุคลากรมีน้อยทำให้อุปสรรคต่อการพัฒนาในหลายๆ ด้าน

๔. งบประมาณ

งบประมาณของ อบต. มีน้อยไม่เพียงพอต่อการแก้ไขปัญหาคือความต้องการของประชาชน ทำให้การพัฒนาไม่อุปสรรคในเรื่องของการแก้ไขปัญหให้กับประชาชน

๕. ระบบฐานข้อมูล

ยังไม่เพียงพอต่อการพัฒนาในหลายๆ ด้าน

ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนา

๑. ด้านการเมือง

องค์การบริหารส่วนตำบลพัททัน นับว่าเป็นองค์กรหนึ่งที่สถานภาพทางการเมืองที่ค่อนข้างจะสงบ มั่นคง ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์กว้างไกล สมาชิกสภาท้องถิ่นให้ความสนใจและให้ความร่วมมือในการพัฒนาเป็นอย่างดี จึงทำให้การพัฒนาขององค์กรไปในทิศทางที่ดีและค่อนข้างได้รับการยอมรับจากประชาชนในพื้นที่

๒. ด้านสังคม

พื้นที่โดยส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรมและสังคมส่วนใหญ่เป็นสังคมชนบททำให้ประชาชนมีความใกล้ชิดสัมพันธ์กันและเป็นสังคมเอื้ออาทร การพัฒนาของ อบต. ก็เช่นเดียวกัน จะได้รับความร่วมมือจากประชาชนเป็นอย่างดี

๓. เทคโนโลยี

ปัจจุบันเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่น โดยเฉพาะเทคโนโลยีด้านการสื่อสารสารสนเทศ อินเทอร์เน็ต ท้องถิ่นได้พัฒนาให้ทันกับเทคโนโลยีที่เข้ามาเพื่อช่วยในการบริหารงานทันกับโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

๔. สภาพแวดล้อม

หมู่บ้านในตำบลพักทันอยู่กันเป็นกลุ่มๆ และประชาชนอยู่กันอย่างถ้อยทีถ้อยอาศัย มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาของท้องถิ่นในปัจจุบัน

เป็นการประเมินโดยวิเคราะห์ถึงโอกาสและภาวะคุกคามหรือข้อจำกัด อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาต่างๆ ของท้องถิ่น รวมทั้งการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของท้องถิ่น อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายในท้องถิ่น ซึ่งทั้งหมดเป็นการประเมินสถานภาพของท้องถิ่นในปัจจุบัน โดยเป็นการตอบคำถามว่า “ปัจจุบันท้องถิ่นมีสถานภาพการพัฒนาอยู่จุดไหน” สำหรับใช้เป็นประโยชน์ในการกำหนดการดำเนินงานในอนาคตต่อไป

ปัจจัยภายใน

ประกอบด้วยปัจจัยด้านต่างๆ

- ด้านการบริหาร ได้แก่ การแบ่งส่วนราชการ ได้มีการแบ่งราชการเพื่อบริหารงานในพื้นที่การวางแผน การประสานงาน การมอบอำนาจ การกำกับดูแล เป็นต้น

- ระเบียบ กฎหมาย ภารกิจถ่ายโอนต่างๆ ที่เข้ามา

- บุคลากร ต้องได้รับการอบรมพัฒนาศักยภาพอยู่เสมอเพื่อให้ทันกับแผนกระจายอำนาจที่เข้ามาในท้องถิ่น

- งบประมาณ ได้รับงบประมาณจากหน่วยงานภายนอกเพื่อมาพัฒนาในท้องถิ่นใช้งบประมาณรวมทั้งความช่วยเหลือต่างๆ

- ระบบฐานข้อมูล

- การประสานงาน / การอำนวยความสะดวก / ความร่วมมือจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

- ทรัพยากร เครื่องมือและอุปกรณ์ในการทำงาน

ปัจจัยภายนอก

ประกอบด้วย

- ด้านสังคม การพัฒนาคุณภาพชีวิต องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเตรียมรับผลกระทบจากปัญหาสังคมและสาธารณสุขที่อาจเกิดจากการเคลื่อนย้ายแรงงานและนักท่องเที่ยวโดยเสรี อาทิ โรคระบาด ความขัดแย้งทางสังคมและเชื้อชาติ และอาชญากรรม ข้ามชาติ อาทิ ยาเสพติด การค้ามนุษย์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเน้นการจัดบริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานที่กำหนดในแต่ละงานหรือกิจกรรมอย่างเคร่งครัด รวมถึงระดับความขัดแย้ง กลุ่มผลประโยชน์

- ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ เศรษฐกิจในเขตพื้นที่การหลั่งไหลเข้ามาของทุนต่างชาติที่จะเพิ่มขึ้นมาส่งผลให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทบทวนบทบาทในการดูแลและช่วยเหลือกลุ่มผู้ผลิตในพื้นที่ โดยจะต้องมีนโยบายในการส่งเสริมอาชีพ ทั้งอาชีพหลักและอาชีพเสริมเปิดรับวิสัยทัศน์ในกระบวนการผลิต (เช่น ผลผลิตรายได้ รายจ่าย การออม การลงทุน การใช้ที่ดิน แรงงาน) การเกษตรกรรม การพาณิชย์กรรม การคลัง

- เทคโนโลยี การเข้ามาของเทคโนโลยีต้องมาช่วยประกอบการเรียนการสอนทำให้ประชาชนเกิดการเรียนรู้ที่ทันสมัย ความเป็นสากลและมีคุณภาพ นอกจากนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องจัดทำข้อมูลที่จำเป็นต่อแรงงานต่างชาติ เป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียนอื่นๆ สำหรับเรื่องวัฒนธรรมและจารีตประเพณีนั้นเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน

- สภาพแวดล้อม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเร่งปรับระบบการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งจะต้องดูแลทรัพยากรและจัดการอย่างเป็นระบบ โดยเน้นการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน เน้นการจัดการบนพื้นฐานของความเป็นเจ้าของร่วม

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)					
			ปี ๒๕๕๗- ๒๕๖๑	ปี ๒๕๕๗	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑
๑. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี	ร้อยละของประชากรที่ได้รับบริการด้านสาธารณสุข	-	๙๕	๙๖	๙๓	๙๔	๙๕	๙๕
	ร้อยละของประชากรที่มีพฤติกรรมที่ปลอดภัยต่อการติดเชื้อมะเร็งทางเพศสัมพันธ์	ประชากรที่มีพฤติกรรมที่ปลอดภัยต่อการติดเชื้อมะเร็งทางเพศสัมพันธ์มีน้อยกว่าร้อยละ ๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐
	ร้อยละของผู้พิการที่ได้รับความช่วยเหลือให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น	ผู้พิการ ที่ได้รับความช่วยเหลือมีร้อยละ ๑๐๐ ของจำนวนผู้พิการ	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐
	ร้อยละของผู้สูงอายุ ที่ได้รับความช่วยเหลือให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น	ผู้สูงอายุ ที่ได้รับความช่วยเหลือมีร้อยละ ๑๐๐ ของจำนวนผู้สูงอายุ	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐
	ร้อยละของผู้ป่วยเอดส์ ที่ได้รับความช่วยเหลือให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น	ผู้ป่วยเอดส์ที่แสดงตนขอรับความช่วยเหลือ ที่ได้รับความช่วยเหลือมีร้อยละ ๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)					
			ปี ๒๕๕๗- ๒๕๖๑	ปี ๒๕๕๗ ๒๕๕๗	ปี ๒๕๕๘ ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙ ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐ ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑ ๒๕๖๑
๒. ยกระดับคุณภาพการศึกษาของ เด็ก เยาวชนและประชาชน	ร้อยละของเด็กถึงเกณฑ์การศึกษา ได้เข้าเรียนในสถานศึกษา	เด็กที่อายุถึงเกณฑ์การศึกษา ได้เข้าเรียนในสถานศึกษาร้อยละ ๙๐ ของเด็กถึงเกณฑ์เข้ารับการ ศึกษาทั้งหมด	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐
	ร้อยละของเด็กยากจนได้เข้ารับ การศึกษาต่อ	เด็กยากจนที่ได้เข้ารับการศึกษาคือ ร้อยละ ๕๐ ของเด็กยากจนทั้งหมด	๘๐	๗๒	๗๔	๗๖	๗๘	๘๐
	ร้อยละของเด็กนักเรียนยากจน ที่ได้รับสารอาหารครบถ้วน	เด็กนักเรียนที่ยากจนที่ได้รับ สารอาหารเพียงพอต่อความ ต้องการของร่างกายมีร้อยละ ๘๐	๘๐	๗๒	๗๔	๗๖	๗๘	๘๐
	ร้อยละของนักเรียนมีวัสดุอุปกรณ์ และครุภัณฑ์เพียงพอต่อการเรียน การสอน	โรงเรียนมีวัสดุอุปกรณ์และ ครุภัณฑ์เพียงพอต่อการเรียน การสอนนักเรียน ร้อยละ ๙๐ ของนักเรียนในโรงเรียน	๙๕	๙๕	๙๕	๙๕	๙๕	๙๕
	ร้อยละของนักเรียน เด็กและ เยาวชน ที่ติดสารเสพติด	นักเรียน เด็ก และเยาวชน ที่ติดสารเสพติดมีร้อยละ ๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)					
			ปี ๒๕๕๗- ๒๕๖๑	ปี ๒๕๕๗	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑
๓. ส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค และการดูแลสุขภาพตนเองของประชาชน	ร้อยละของประชากรที่เจ็บป่วยด้วยโรคไข้เลือดออก	ประชากรที่เจ็บป่วยด้วยโรคไข้เลือดออก	.๐๕	.๐๕	.๐๕	.๐๕	.๐๕	.๐๕
	ร้อยละของอัตราการเกิดโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อลดลง	-	๖๐	๕๐	๕๕	๖๐	๖๐	๖๐
	ร้อยละของประชากรที่มีสุขภาพดี	-	๗๐	๕๐	๕๕	๖๐	๖๕	๗๐
	ร้อยละของประชากรที่ดูแลสุขภาพตนเองได้	-	๗๐	๕๐	๕๕	๖๐	๖๕	๗๐
	จำนวนประชาชนที่มีรายได้นี้เพิ่มขึ้นมากกว่าร้อยละ	-	๗๐	๖๒	๖๔	๖๖	๖๘	๗๐
๔. ประชาชนมีอาชีพและมีรายได้เพิ่มขึ้น	จำนวนประชาชนที่มีรายได้นี้เพิ่มขึ้น	-	๗๐	๖๒	๖๔	๖๖	๖๘	๗๐
	จำนวนประชาชนที่มีอาชีพเสริมเพิ่มขึ้น	-	๗๐	๖๒	๖๔	๖๖	๖๘	๗๐
	จำนวนประชาชนที่มีทักษะด้านอาชีพเพิ่มขึ้น	-	๗๐	๖๒	๖๔	๖๖	๖๘	๗๐
๕. เพื่อให้ผลผลิตทางการเกษตรมีคุณภาพดีและปลอดภัยจากสารพิษ	ผลผลิตทางการเกษตรสามารถจำหน่ายได้ในราคาสูง	-	๑๐๐	๗๐	๗๕	๘๐	๙๐	๑๐๐
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการคมนาคม สะดวก และปลอดภัย	ครัวเรือนที่มีการคมนาคมสะดวกและปลอดภัยมีร้อยละ ๗๐	๙๐	๗๐	๗๕	๘๐	๘๕	๙๐

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)					
			ปี ๒๕๕๕- ๒๕๕๙	ปี ๒๕๕๕	ปี ๒๕๕๖	ปี ๒๕๕๗	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙
๗. เพื่อให้มีน้ำอุปโภค บริโภค และน้ำเพื่อการเกษตรอย่างเพียงพอ	ร้อยละของครัวเรือนที่ไม่ขาดแคลนน้ำอุปโภค บริโภคและน้ำเพื่อการเกษตร	-	๘๐	๗๒	๗๔	๗๖	๗๘	๘๐
๘. เพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	ร้อยละของประชาชนในการมีส่วนร่วมในการรักษาสีเขียว	-	๖๐	๔๐	๔๕	๕๐	๕๕	๖๐
	ร้อยละของประชาชนที่ให้ความร่วมมือในการรักษาความสะอาด ถนน แม่น้ำ ลำคลองต่างๆ	-	๗๐	๕๐	๕๕	๖๐	๖๕	๗๐
	ร้อยละของประชาชนที่เสียภาษีให้กับ อบต.	-	๑๐๐	๙๒	๙๔	๙๖	๙๘	๑๐๐
๙. เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา	ร้อยละของประชาชนที่ทราบกำหนดการชำระภาษี	-	๑๐๐	๙๒	๙๔	๙๖	๙๘	๑๐๐
	ร้อยละของโครงการที่บรรจุในแผนพัฒนา ได้นำไปดำเนินการ	-	๘๐	๗๐	๗๓	๗๕	๗๘	๘๐
	ร้อยละของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นในพระราชพิธีหรือวันสำคัญ	-	๘๐	๗๒	๗๔	๗๖	๗๘	๘๐
	ร้อยละของประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน	-	๘๐	๗๒	๗๔	๗๖	๗๘	๘๐
		-	๘๐	๗๒	๗๔	๗๖	๗๘	๘๐

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)					
			ปี ๒๕๕๕- ๒๕๕๙	ปี ๒๕๕๕	ปี ๒๕๕๖	ปี ๒๕๕๗	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙
๑๐. เพื่อให้การบริการประชาชน เป็นไปอย่างรวดเร็ว	ร้อยละของประชาชนที่มารับบริการ มีความพึงพอใจในการให้บริการ	-	๙๘	๙๘	๙๘	๙๘	๙๘	๙๘
	พนักงานและลูกจ้าง ทำงานได้ สะดวกและรวดเร็ว เนื่องจากมี วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ ที่เพียงพอและมีประสิทธิภาพ	-	๙๐	๘๒	๘๔	๘๖	๘๘	๙๐
	ร้อยละของประชาชนที่ทราบ ขั้นตอนการติดต่อราชการ	-	๗๐	๕๐	๕๕	๖๐	๖๕	๗๐
๑๑. ประชาชนมีความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน	ร้อยละของประชาชนที่มีความ ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	-	๘๐	๖๐	๖๕	๗๐	๗๕	๘๐
	ร้อยละของจำนวนการเกิดอุบัติเหตุ ในเขต อบต.	-	๘๐	๖๐	๖๕	๗๐	๗๕	๘๐

บทที่ ๕

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น

บทที่ ๕

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาส่งเสริมการเกษตรและผลผลิตทางการเกษตร	๑.๑ ส่งเสริมการทำการเกษตรให้มีมาตรฐานและความปลอดภัย	อบต.ผักทัน, หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	๑.๒ ส่งเสริมศักยภาพเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร ผู้นำชุมชน ผู้นำท้องถิ่นทางด้านการเกษตร	อบต.ผักทัน, หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	๑.๓ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรและระบบการบริหารจัดการน้ำ	อบต.ผักทัน, หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศาสนา และวัฒนธรรม	๒.๑ พัฒนาศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรม ประเพณี และข้อมูลทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญของจังหวัด	อบต.ผักทัน, หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ	๓.๑ แก้ไขปัญหาความยากจนโดยใช้แนวพระราชดำริ “เศรษฐกิจพอเพียง” และ “เศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเอง”	อบต.ผักทัน, หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	๓.๒ พัฒนาและส่งเสริมอาชีพตามศักยภาพของชุมชนและท้องถิ่น	อบต.ผักทัน, หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	๓.๓ ส่งเสริมศักยภาพกลุ่มอาชีพ ผู้นำกลุ่มอาชีพ ผู้นำชุมชน ผู้นำท้องถิ่น ในด้านการอาชีพ	อบต.ผักทัน, หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริการสาธารณะ	๔.๑ ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาถนน สะพาน ทางเท้า และท่อระบายน้ำ ให้มีมาตรฐาน	อบต.ผักทัน, หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	๔.๒ จัดให้มีซ่อมบำรุงรักษาระบบไฟฟ้าและประปา สาธารณะ	อบต.ผักทัน, หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	๔.๓ บำรุงรักษาและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และการเกษตร	อบต.ผักทัน, หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริการสาธารณะ	๔.๔ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	อบต.ผักทัน, หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคม และคุณภาพชีวิต	๕.๑ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาทุกระดับ	อบต.ผักทัน, หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	๕.๒ ส่งเสริมสนับสนุนด้านสังคมสงเคราะห์แก่เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนชรา และผู้ด้อยโอกาส	อบต.ผักทัน, หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	๕.๓ ส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	อบต.ผักทัน, หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	๕.๔ ส่งเสริมสนับสนุนด้านการกีฬา การสาธารณสุข และนันทนาการแก่ประชาชน	อบต.ผักทัน, หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	๕.๕ ส่งเสริมและบูรณาการการดำเนินงานด้านความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	อบต.ผักทัน, หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	๕.๖ ส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น	อบต.ผักทัน, หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๖.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดทำผังเมืองรวม และผังชุมชนจังหวัดสิงห์บุรีตามภารกิจที่มีการถ่ายโอน หรือรับผิดชอบ	อบต.ผักทัน, หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	๖.๒ ก่อสร้าง พัฒนา ปรับปรุงสวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น สวนสุขภาพ	อบต.ผักทัน, หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	๖.๓ การบริหารจัดการขยะ และสิ่งปฏิกูล	อบต.ผักทัน, หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	๖.๔ ปลูกจิตสำนึกให้เกิดความตระหนักและช่วยกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น	อบต.ผักทัน, หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบบริหารและการจัดการ	๗.๑ พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนให้มีประสิทธิภาพ	อบต.ผักทัน, หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	๗.๒ การพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากร	อบต.ผักทัน, หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	๗.๓ พัฒนาเครือข่ายในการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน ประชาคมในด้านการพัฒนาท้องถิ่น	อบต.ผักทัน, หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	๗.๔ การพัฒนาปรับปรุงอาคารสถานที่ เครื่องมือเครื่องใช้ให้ทันสมัย	อบต.ผักทัน, หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

บทที่ ๖

การนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น
ไปสู่การปฏิบัติและติดตามประเมินผล

บทที่ ๖

การนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๘ กำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งมีองค์ประกอบดังนี้

๑. สมาชิกสภาท้องถิ่นที่สภาท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสามคน
๒. ผู้แทนประชาคมท้องถิ่นที่ประชาคมท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน
๓. ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน
๔. หัวหน้าส่วนการบริหารที่คัดเลือกกันเองจำนวนสองคน
๕. ผู้ทรงคุณวุฒิที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน

โดยให้คณะกรรมการเลือกกรรมการหนึ่งคนทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการ และกรรมการอีกหนึ่งคนทำหน้าที่เลขานุการของคณะกรรมการ และมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับการคัดเลือกอีกได้

ซึ่งการที่คณะกรรมการมาจากหลายหน่วยงาน หลายฝ่ายนี้ จะทำให้การติดตามและประเมินผลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และผลของการประเมินสามารถวัดผลความสำเร็จของโครงการเพื่อนำไปใช้ในการแก้ไขหรือปรับปรุงการปฏิบัติงานของโครงการได้อย่างแท้จริง

แนวทางในการติดตามประเมินผลแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล

การติดตาม (monitoring) หมายถึง กิจกรรมภายในโครงการซึ่งถูกออกแบบมาเพื่อให้ข้อมูลป้อนกลับ (feedback) เกี่ยวกับการดำเนินงานโครงการ ปัญหาที่ก่อกวนและประสิทธิภาพของวิธีการดำเนินงาน ซึ่งหากไม่มีระบบในการติดตามของโครงการแล้ว ย่อมส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินงาน ให้ลุล่วง ทำให้ค่าใช้จ่ายของโครงการสูงเกินกว่าที่กำหนดไว้ กลุ่มเป้าหมายหลักของโครงการไม่ได้รับประโยชน์หรือได้รับน้อยกว่าที่ควรจะเป็น เกิดปัญหาในการควบคุมคุณภาพของการดำเนินงาน เสียเวลาในการตรวจสอบความขัดแย้งในการปฏิบัติงานภายในหน่วยงานหรือระหว่างหน่วยงานกับกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับประโยชน์จากโครงการ ในทางตรงกันข้ามหากโครงการมีระบบการติดตามที่ดีแล้ว จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการใช้ต้นทุน (cost-effective) ดำเนินงานด้านต่าง ๆ

การประเมินผล เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงานเช่นเดียวกับการติดตาม เพราะผลที่ได้จากการประเมินจะใช้ในการปรับปรุง แก้ไข การขยายขอบเขตหรือการยุติการดำเนินการ ซึ่งขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการประเมิน การประเมินผลแผนงานเป็นสิ่งที่บ่งชี้ว่าแผนงานที่กำหนดไว้ได้มีการปฏิบัติหรือไม่อย่างไร อันเป็นตัวชี้วัดว่าแผนหรือโครงการที่ได้ดำเนินการไปแล้วนั้นให้ผลเป็นอย่างไร นำไปสู่ความสำเร็จตามแผนงานที่กำหนดไว้หรือไม่ อีกทั้งการติดตามและประเมินผลยังเป็นการตรวจสอบดูว่ามีความสอดคล้องกับการใช้ทรัพยากร(งบประมาณ) เพียงใด ซึ่งผลที่ได้จากการติดตามและประเมินผลถือเป็นข้อมูลย้อนกลับ (feedback) ที่สามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงและการตัดสินใจต่อไป นอกจากนี้การประเมินผลยังถือเป็นกระบวนการตัดสินใจคุณค่าและการตัดสินใจอย่างมีหลักเกณฑ์โดยใช้ข้อมูลที่เก็บรวบรวมอย่างเป็นระบบ มีความเที่ยงตรง เป็นปรนัย เชื่อถือได้

การติดตามและประเมินผลโครงการเป็นหน้าที่ที่สำคัญอย่างหนึ่งในการดำเนินงานพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีองค์กรที่ทำหน้าที่ติดตามและประเมินผลการพัฒนา

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ ดังนี้

- ๑) กำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
- ๒) ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
- ๓) รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นและประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกันอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ภายในเดือนธันวาคมของทุกปี ทั้งนี้ให้ปิดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน
- ๔) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่เห็นสมควร

ห้วงเวลาในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา/การรายงานผลการติดตามฯ

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลพิกพัน จะรายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นและประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกันอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ภายในเดือนธันวาคมของทุกปี ทั้งนี้ให้ปิดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

ภาคผนวก

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลพักทัน
เรื่อง การใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑)

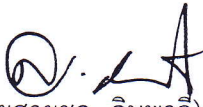
ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๑๖ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ (รวมทั้งที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลพักทัน (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑) ได้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการนำนโยบายการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลพักทัน ไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งคำนึงถึงความสอดคล้องกับปัญหา ศักยภาพ และความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น เป็นหลัก

ในกระบวนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลพักทัน ทุกฝ่ายได้บูรณาการแนวคิดในการพัฒนาจากนโยบายแห่งรัฐ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการพัฒนาสูงสุด

บัดนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลพักทันได้ดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ.๒๕๕๗ - ๒๕๖๑) เสร็จเรียบร้อยแล้ว และได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแล้ว จึงประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ.๒๕๕๗ - ๒๕๖๑)

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๖

ลงชื่อ

(นายสายชล ฉิมพาลี)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพักทัน